Feqe Reşîdê Hekarî
SIRMEHŞER

Guhêrtin Ji Tîpên Erebî:

ZEYNELABÎDÎN ZÎNAR

Weşanên Dengê Yekitiyê

YEKÎTÎYA DEMOKRATÊN KURDÎSTAN

LIV. K. L. 1655
10/07/2018
922 HEK SIR

FEQE REŞÎDÊ HEKARÎ

SÎHMEHŞER

INSTITUT KURDE de PARIS
BIBLIOTHÈQUE

Guhêrtin Ji Erebî:
ZEYNELABÎDÎN ZÎNAR

Weşanên Dengê Yekitiyê
YEKÎTÎYA DEMOKRATÊN KURDÎSTAN

Wêneya Serpêçê: Dêmena Amed-Diyarbekir, Beyan-ı Menazil-i Sefer-i Îrakeyn, Sedsala 16. Marakçı Nasuh, Xwerû: Topkapı Müzesi İstanbul

TITELBILD: Eine Ansicht von Amed-Diyarbekir 16. Jahrhundert

A Wiev from Amed-Diyarbekir 16. th Century

Weşanên Dengê Yekitiyê

Navnîşana Xwestinê:

UDK e.V.
PF 3219
4030 Ratingen 3
West-Germany

Weşanên Dengê Yekitiyê, Beşê Wêjeyî 1
Şibat 1990, Düsseldorf-Elmanyaya Fed.
Weşanxane: Weşanxana Xweyî - Düsseldorf
Verlag: Selbstverlag-Düsseldorf

PÊŞGOTİN

Nivîskarê hêja kek **Zeynelabîdîn** di meha şibatê,sala 1953 de li Qubînê/Beşîrî hatiye dinê. Di wê demê de,bavê wî li wir meletî kiriye. Ta deh-danzdeh saliya xwe li ba bavê xwe xwendiye û paşê di medreseyên din de jî li ber destên zaneyên bi navûdeng,wek Mele **Sedredîn** û Mele **Evdirehmanê Nisro** feqîtiya xwe domandiye. Di 24 hezîranê 1968 de ezmûna (îmtihan) dibistana bingehîn daye û li Diyarbekirê çûye dibistana "îmam hatîbê". Piştî 12 avdarê 1971 ji dibistanê hatiye avêtin. Li Batmanê dest bi dibistana "navîn a petrolê" dikê. Ligel xwendina xwe jî,di gundan de meletiyê dike.

Di 25.7.1974 de,li Batmanê,di belediyê de dibe tehsîldar. Di navbera salên 1976 ta 1980,li Batmanê xwendina lîseya êvaran dike û di belediye û maliyê de jî berpirsiyarine giring heldigre ser xwe. Piştî serdestiya leşkerî,di 12 îlonê 1980 de ta 1984,ew heyşt caran dihête girtin. Bi tenê,di sê girtinan de 178 rojan dihête îşkencekirin. Di 1 avdarê 1984 de,bi biryara dadgeha leşkerî,li Diyarbekirê,hêjmar 1,sizayê 5 salan girtîgeh û 20 rojan jî dûrxistin distîne.. Jiber metirsiya girtin û lêdanê nivîskarê me bêgav (mecbûr) dibe ku derkeve derveyî welêt. Niha li Siwêdê dijî..

Tîpguhartina

"SÎRMEHŞER"a Feqe Reşîdê Hekarî ji tîpên erebî bo latînî,xebateke gellekî giranbiha ye û bi hezaran kes dê bigêhin dilxweşiya xwendina vê ber-

hema hêja.

Bêguman,ev tîpguhêr û yên din zor giranbiha û pêwîst in. Ev karûbarana wêjeya gelê me ji wendabûyînê diparêzin û dewlemendtir jî dikin. Em li vir,bi dilgermî spasî nivîskarê hêja kek **Zeynelabîdîn** dikin ku serfiraziya wešandin û derxistina vê berhemê pêşkeşî me kir.

Abidin Sönmez

""""""""""""""""""""""""""""""""

Pirtûkên ku Nivîskar **bi xwe** nivisîne:

1)İşkencede 178 Gün,KOMKAR,Köln 1, sala 1987

2)Xweçe I,II,III,bend I,di çape de ye û 287 rûpel e.

3)Mîrate,Leyztikên Kurdî,hêj çap nebûye.

Yên ku ji tîpên **erebî** guhêrtine tîpên **latînî**:

1) Mewlûda **Melê Batê**, Roja Nû Stockholm, 1987
2) Mewlûda **Mele Zahîdê** Diyarbekrî
3) Nûbara **Ehmedê Xanî**, Roja Nû, 1986
4) Eqîdeya **Ehmedê Xanî**, digel şerha Rehberê Sanî, Yekitiya Demokratên Kurdistan, 1989
5) Sirmehser, Yekitiya D.Kurdistan, 1989
6) Mirsd-ul Etfal a Şêxê Kerbela
7) Dîwançeya Şêx Eskerî
8) İqdê Durfam a Şêx Eskerî
9) Dîwana Pertew Begê Hekarî
10) Nehc-ul Enam a Mele Xelîlê Sêrtî Weşanx.Kurdistan, Stockholm, 1988
11) Nimûne, Ji Gemcîneya Çanda Qedexekirî

Yên ku ligel Mîrza M.Emîn **Narozî** guhêrtine latînî:

1) Dîwana Meleyê Cizîrî, Roja Nû, 1987
2) Dîwana Ruhî ya Şêx Evdirehmanê Axtepî, Jîna Nû, Uppsala, 1988
3) Rewdneima Şêx Evdirehmanê Axtepî
4) Dîwana Şêx Kerbela

PÊŞGOTIN

Yek ji helbestvan û nivîskarên Kurd, ê ku navê wî jî mîna navê gelek nivîskar û şairên din di gerîneka dîrokê de temartî û veşarî maye û heta bi niha jî rind diyar nebûye, Feqe Reşîdê Hekarî ye. Mixabin em pir lê gerîyan, lê me tarîxa dayikçêbûn û dilovaniya wî bi dest nexistin. Tenê ev diyar e ku wî xwe bi bernavkê "Feqî"tîyê navdar kiriye û ji xwe re gotiye "Feqiyê Sanî".

Îcar ji wê peyva F.Reşîd tê zanîn, ku wî xwe ji Feqiyê Teyran re şairê duwemîn hesibandiye. Çimkî ew tişt berê di nav kesên wisan de, taybetî ji kesên menşûr û navdar re xwiyekî tevayî bûye. Heta ku Melayê Cizîrî jî xwe ji Şêxê Sin'anî re duwemîn şêx hesibandiye û gotiye "Di işqê Şêxê Sanî me".

Belam F. Reşîd di beşa dawî ya vê pirtûka xwe de weha gotiye: "Ey Feqî tarîxê benda te temam" û di malikeka din de jî gotiye: "Min nivîsî ev kîtab ley û nehar (şev û roj)".

Îcar di van herdu hevokan de, dibe ku wî jî mîna gelek nivîskar û helbestvanan tarîxa dayikçêbûna

xwe, yan tarîna kutakirina nivîsandina vê pirtûka xwe li gor hesabê Ebcedê (Cemel) nivîsîbe. Lê eger ku ev wisa bin û em rêza pêşî bikolin ji bêjeya "Tarîx"ê, tarîxa 1211 (1793) derdikeve. Eger ku em li rêza din bifikirin, ji hemû tîpên wê tarîxa 1130 (1725–26) derdikeve! Û tarîxa dema jiyana Feqîyê Teyran jî: 1590–1660 e.

Bê guman ez li navê vî şairê Kurd ê hêja pir gerîyan, lê mixabin li tu cî bi nivîs lê rast nehatim. Tenê mamosteyê nemir Cegerxwîn bi malikeka xwe weha F. Reşîd daye naskirin û gotiye:

"*Yekî dî dibêjine wî Feqe Reşîd*
Di zarê Kurdî fêris û egîd
Nivîştek wî heye bi navê Sermehşer
Zarokên Kurdan dixwînin ezber"

Ev çapa Sirmehşerê ya bi tîpên Erebî ku di dest me de ye, di sala 1984 an de bi destên Mele Ehmedê Qoxî, di paşiya Nehcilenama Mele Xelîlê Sêrtî de, bi yek cildê çap bûye û wî hinek têbinî jî li ser hin malikên wê - bi Kurmncî - nivîsîne. Lê wekî din Qoxî derheq jiyana wî de tu agahdarî nedaye. Tenê li ser rûpela pêşî weha nivîsîye: "Dibêjin (ku F. Reşîd) ji koçerê Hekariya ye"

Beyt û helbestên pirtûkê tev bi zaravê Kurmancî hatine nivîsîn. Bi zimanekî wisa nerm û vekirî ne, ku her kes wan fêr dike, nikleka pir xweş li wan heye û hemû rewan in. Hin ji wan beyt in û hinek jî çarîne ne. Lê ji ber naverokê di wan de hin bêjeyên Erebî û Farisî jî hene. Pirtûk ji 24 beşan pêk tê û 526

malik in, tev bi kêş û qafiye ne û her beşeka wê bi jmareka belî bi kiteyan dikişe. Me li ser her yekê "Beş" û jmara wan li gor rêzê reqem jî nivîsîn.

Sirmehşer bi naveroka xwe, giranî dide ser dîtin û bawriya olî ji têkiliya rind di navbera mirovan di rêveçûn û pêwendiyên mirovatî de û siyanetgirtina li hember maf û heqan, parastina heyînên mirovan û hwd beyan dike. Lê her beşeka wê tiştên ji hevdu cuda dibêje. Xasma di dawîlêhatina dinê de çaxê ku Decal ji Xurasnê radibe û Hz. Mehdî jî tê û leşkerên herdu aliyan bi hevdu re şer dikin û ku Îsa Pêxember jî li Şamê dadikeve ser ruyê erdê û hwd, bi zimanekî vekirî li pey hevdu tîne zimên.

Me vê pirtûkê bi temamî ji tîpên Erebî wergerand bi tîpên Latênî. Lê têbinîyên seydayê Qoxî nehatin wergerandin. Û me, teksta wê ya bi tîpên Erebî jî, ji bo xwndevanên Kurd ên zanayê tîpên Erebî, bi ya Latênî re da çapkirin.

Amaca me ji wergerandina pirtûkê ev e ku, em wê bigehînin destên xwendevanên Kurd ên ku nenasê tîpên Erebî ne. Herweha bi vê xebata me pirtûkeke Kurdî ya din jî, hem ji mirinê difilite û hem bi hindikî be jî dê ji ziman û çanda Kurdî re bibe alîkar. Hem ji bo zêdebûna zanyariya xwendevanan û hem ji bo dewlemediya pirtûkxana Kurdistanê, wê bi xêr û bêr be.

12.09.1986

Zeynelabidîn ZINAR

SIR–UL MEHŞER

BEŞ – I

Bîsmîllahîrrehmanîrrehîm

Ewel satirek bi îsmê Ellah
Behsek em bikin ji qudretîl'lah

Qudret wî pir e nabit hîsab e
Aqil nikarin bikin kîtab e

Bê misl û zehîr, wezîr, mekan e
Bê mani' mu'în, cîhat, zeman e

Bê ewlad û zewc û bab û da ye
Bê mewt û mirin, baqî xwea ye

Lewra ew qedîm e layezal e
Bê şubh e qedîr e zulcelal e

Munezzeh bizan ji her sîfatan
Hem ew berî ye ji menhîyatan

Daye me sîrat û hem terîqet
Bîl cumle 'ulûm û hem şerî'et

Em xalî nebin gelek ji fikrê
Daîm bikin ji bo wî şukrê

Xelqa me kiriye ji çar 'enasir
Ji av û hewa û ax û agir

Daye me resûlek ba sedaqet
Da ew bikitin bo me şefa'et

Resûlê Xweda yê îns û can e
Mutleq ew hebîbê du cîhan e

Ew şahê li ser textê Medîne
Gelek mu'cîze ji wî me dîne

Seyra feleka li nik wî gavek
Fexra meleka ji wî silavek

Lewra Xweda em kirine mexlûq
Raziq ew e em kirine merzûq

Daye me cumle ne'îm û ni'met
Da em bikitin bo wî 'îbadet

Lewra Xweda en dane cîhane
Mutleq wê ji bo me îmtîhan e

Da kifşî bibin heçî gunehkar
Bê huccet neşewitin di nav nar

Ya Rebî nekî tu nefsê xafil
Medxûl me bikî di behra aqil

Newmê bike kêm ji herdu çeşman
Mehfûz me bikî ji cumle xeşman

Ey dil xwe meke xafil bi xwabê
Hişyar tu bibe ji bo hîsabê

BEŞ – II

DASITANA FEQE REŞÎD BER HALÊ XWE

Feqî rabe heta kenê tu razê?
Demek rabe bike fikrê w niyazê

Di nava xwabê xeflet da tu mayî
Bi vê te'bê tu xafil bûyî mayî

Bike terkê ji çeşman xwabê xeflet
Xwe hişyar ke neborin wextê firset

Ma qet nakî li van xelqan tu seyran?
Me borandin bi elfan koç û kerwan

Çûne qebran û nadin kes cewabê
Nivistî ne di nav ax û tûrabê

Were ey dil temaşa qebristanan
Bibîn halê evan pîr û cuwanan

BEŞ – III

DASITANA BER HALÊ QEBRÊ MÎGUFT ÎN NEZMÎHA

Dibînî tu evan qebran
Çiqas însan ku tê da ne
Kanê ew sahibê xêran?
Helîm bûne di axê da

Kanê ew nazik û dîlber?
Şêrînsûret sîfetesmer
Kanê Cemşîd kanê Qeyser?
Çurutmîş bûn di erdê da

Binêr wan kabirê kibran
Hewalê şakirê şukran
Binêr van qariê Qur'an
Çewan mane di xewnê da

Kanê ew sahibê tacan?
Dixemlîn ew di nav gencan
Bi etles hem bi dîbacan
Niha 'uryan di xwelyê da

Feqî ew reng bigir 'îbret
Heçî qenc e bike sun'et
Axir jê tu bikî hîcret
Ji dunyayê biçî wê da

BEŞ – IV

DASITANÊ ÎN NEZMEHAMÎGUFT BER HALÊ TEDARUKÊ QEBIR

Tu bişîn ecran bi bal qebra xwe ye
Ma nizanî axirê mala me ye?

Gotine: "El qebru sendûq–ul 'emel"
Rojekê dê te bişîne wê ecel

Hûn 'emelê qenc bişînin qebretê
Ew dibit bo we zewada axretê

Behsa qebrê tu bikî ey yarê yar
Dê bikit behsa te ew leyl û nehar

Rojê pênc caran dike bo te nîda
Daxilê xeflet bûyî nabe seda

Rojekê gotî Resûlê ba sefa
Şahê 'alem ew Muhemmedmustefa:

–Gaziya qebrê, fulan îbnû fulan
Qet mebe xafil tu her dem min bizan

–Pir hene fî betnê min da mişk û mar
Kurm û 'eqreb sedhezaran sedhezar

Carê dî gazî dike bo te, bira:
–Zumet im ez, tu bişîne min çira

Carê dî gazî dike bo te, delal:
–Wextê mewtê nayê nava min heva

Cerê dî gazî dike: –Ey dîlberîn
Wextê hatî tu digel xwe bîn nivîn

Carê dî gazî dike, qenc seh bike:
–Fitne me ez, tu mûhafiz peyde ke

Her dema awha dibêje qebru na
Bû rîwayet ew ji Peyxember lena

Hinga hatin çendî eshab ba wefa
Cem Nebî–yul'lah Muhemmedmustefa

Têkde gotin: –Ya Resûlê îns û can
Gaziya qebrê bike me'na beyan

Ew hebîbê padîşahê girdîgar
Cumle me'na kir temamî aşîkar:

–Kî teseduq ke ji bona Zulcelal
Xubz û xwarin hem dirav û tişt û mal

–Mar nikarin qet bikin bo wî ziyan
"Îf'elû haza mudaîm muminan"

–Kî bixwîne her kelamê Zulcelal
Ew di qebrê da dibit bo wî heva

–Dê mûnewwer bit sîfet, eswedbirû
Bê mîsal e ew bi husnê mahîrû

–Nûresîde bit ji ’umrê ey şebab
Jê bê bihna ’enber û misk û gulab

–Ew dibêje bo te ey merdê melîh
Ew di qebrê da bi ezmanek fesîh:

–Her dema te ez dixwendim ya zilam
Îro rûnim ez dige te ta qîyam

–Pir belaya ez niha dûr kim ji te
Hem di qebrê da bikim suhbet bi te.

Wek wê ye her dem bixwînî ya heqîq
Da di qebrê da bibit bo te refîq

Ger nizanî tu bixwînî bît’temam
Sûretê Îxlas bixwîne ya zilam

Tewhîd û zikrê bike wurd ey delal
Ew ji bona te dibîtin mulk û mal

Tu bibêje, La îlahe îllellah
Hem selewatan bide l’Muhemmedşah

Tu neçî muflis ji van balê qubûr
Hem neçî mehzûn û hem sahibqusûr

Kî bi şer’ê her ’emel ke pirşêrîn
Dê di qebrê da bibit bo wî nivîn

Ew livîn bo wî dibêjin: –Ey şebab
Tu bike xwabê di nav me ta hîsab

Hem ji bo me tu bikî ya Reb nesîb
Wan, bi hurmeta Muhemmed ya Necîb

Hûn binêrin fedl û îhsana 'ezîm
Dê ji bo qûlan ewê Rebbê rehîm

Germê daye teht–el erdî fîl şîta
Da nebînin ezyet û hem zehmeta

Havînê da kirye hênik ba sefa
Da nebînin ezyet û hem pircefa

Ê li qûlan vê dike her rehmetê
Ew qûlê daîm ji bona xizmetê

Ey Reşîd rabe ji xwaba xefletê
Da nemînî tu di cebr û mihnetê

Mulkê dinya te ji bo xwe kirye par
Axirê poşman bibî hem şermîdar

Ta neborî tu ji fanî ey exî
Sadîq–ul e'mal tu nabî, ey exî

Kanê ew xelkê kirin hindî sefa?
Çûn ji dinyayê, nedîtin yek sefa

Kanê ew sutan Suleyman Padîşah?
Kanê Fîr'ewn kanê Nemrûd kanê Şah?

Kanê qehremanê Rostem Îbnû Zal?
Kan Elîyê Murteza sahibqîtal?

Kanê Selsal kanê Şahê Xawerî?
Kanê ew Noşîrewan sahibcerî?

Kanê Îskender ku dinya serteser
Qafî ta Qafan di hukmê wî beşer?

Kanê Cemşîd kanê Cimcim ey bira?
Kanê Şeddad cennet çêkir eşkera?

Hem ji bona wî Resûlê îns û cin
Tiştê dinya tev ji bo wî çêkirin

Ta ji bo wî jî nebû baqî heman
Faniya dinya ji me cumle 'eyan

Zemmê dinyayê bikin em aşîkar
Hûn temaşa kin ji dil ey goşîdar

BEŞ – V

BER ZEM DUNYA
MEL'ÛN ÎN NEZMÎHA

Ji te qet dê umîd nabe
Bi şollên qenc eya dunya
Ji te kes dê bi xeyd nabe
Bizane qenc eya dunya

Kesê 'eqlîn ji te dûr in
Ewê zana û meşhûr in
Qewî kirne du sed sûr in
Ji ta'atê eya dunya

Kesê d'gel te bibe yar e
Didî wî mas û tîmar e
Di axir da dikî nar e
Di heşrê da eya dunya

Li dor hinka dikî çerxê
Dibêjî bo hinan "berxê"
Gelek xelkan dibî axê
Dikî riswa eya dunya

Ji bo çi tu hinan radkî?
Li kî çep bêy wî wenda kî
Bi kî re yar bî wî şad kî
Temekar î eya dunya

Kesê bê eql û mecnûnî
Dikesrî tu ewan tînî
Bi le'ban tu dixapînî
Dikî xafil eya dunya

Mexapin hûn eya îxwan
Li wê hûn qet mebin mêvan
Ewê ne 'ehd û ne peyman
Ziyankar e ew e dunya

Feqî seyr ke li dunyayê
Wefayek qet ji wê nayê
Te meyla xwe çira dayê?
'Ecûzpîr e ew e dunya

BEŞ – VI

MEBHESU 'ELAMAT–ÎL QÎYAMET–ÎL KUBRA

Rojekê wî ew Resûlê mu'teber
Mebhesa yewm–il qîyam kir serteser

Gotî: –Ewel deh 'elamet bit 'eyan
Aşîkar dê hûn bibînin tev nîşan

Ewela kafir dikin cengê teleb
Memleket digrin heta Şam û Heleb

Paşê îslam ê ji wan zortir bibin
Şehrê Îstenbol ji wana bistînin

Wê demê yexma dikin talan û mal
Newbedar exfa dikin "hey hat Decal"

Terk dikin îslam li wê malê kufar
Ew dikin car din bi bal Şamê fîrar

Kafirê Decal ku têtin ew zeman
Zelzele peyda dibîtin fî cehan

Derdikevtin ji Xurasanê Îran
Dê suwar be tam li erdê Esfehan

Çavikî wî kor e ew ehlê Yehûd
Eskerê wî heftê hezar in j'Cuhûd

Ew dibêje "Ez xwedê me" ew le'în
Kî bibe tabi' diçe agir hemîn

Ew diçe Şamê bi leşker zorîzor
Derc dibin şuxlan li ber mel'unê kor

Tabi'ê wî ne gelek şeytan û cin
Her çi sûret hez bike tebdîl dikin

Ew dizane îsmê xelkê her kesan
Da û bab û uxt û îxwan her kesan

Hem dizane îsmê cedd û 'emm û xal
Kafirê muşrik le'înê bedfî'al

Ger bixwaze meyitan îhya bike
Çinkî tebdîlê sûret muhya dike

Hem li rastê cenneta wî ye 'iyan
Alê çep jî cehnema wî tu bizan

Tabi'ê xwe daxilê cennet dike
Hal ew e sahib'ezab mihnet dike

Ew kesê tabi' nebe bo wî hemîn
Mutleqa davêje agir ew le'în

Hal ew e dê cîte cennet ey bira
Şa dibe d'gel hor û xilman fîs'sera

Der dibin xizne li ber mel'unê kor
Hem defaîn ew bi emrê Rebbê jor

Heq te'ala dê bide wî firsetê
Ew ji nav xelkê hilîne rehmetê

Ew bela dê bête ser ehlê îman
Mêr û jin pêkve birevne mescîdan

Wê bikin zarî û fîxan her fîxan
Hem bibêjin "ya îlahî el eman"

Rebbê 'alem dê li wan rehmê bike
Wê belayê dê ji nav wan hilbike

Pir dikêşin tengiyê mumin temam
Derdikefte Hezretî Mehdî îmam

Wê demê mumin hemî tabi' dibin
Ew ji rehma Layezal qani' dibin

Lê li meydanê dibîtin qîl û qal
Şer dikin mumin digel xelkê Decal

Nahêlin daxil bibe fî şehrê Şam
Ew diçe Qudsê bi leşker ve temam

Paşê Îsa dê bibe nazil heman
Dê qetil kit wî le'înê bê îman

Dê qetil kit eskerê wî xas û 'am
Ger Yehûd û ger Cuhûd in wes'selam

Hezretî Mehdî dibit an dem wefat
Dizvirin Îsa û mumin, mumînat

Tev di Şamê da dibin hinga hisar
Paşî dê 'alem dibîtin tengîzar

Derkevin Yecûc û Mecûc ew zeman
Dê vexwin avê di behranê cîhan

Pir dikêşin zehmetê ew muminan
Nabitin peyda di nav wan av û nan

Wê demê lehmê li ser re'sê hîmar
Fîeta wî tam dibîtin sed dînar

Paşê tên ba Hezretî Îsa temam
Pir dikin zarî dibêjin: –Ya Îmam

–Tu bike îro li Xaliq îltîmas
Da bibin em dê ji vê qehtê xelas

Hezretî Îsa dike an dem sena
Ta dibin Yeûc û Mecûc zû fena

Wan ji dunyayê dibe ew Zulelal
Av dişo erdê bi emrê Layezal

Wê demê dunya dibe cennetmîsal
Hem ji ni'met, fêkî hem ava zelal

Hem di nav wan da bereket pir dibe
Kêf û suhbet, mal û dewlet pir dibe

Hem dibin Eshabê Kehf îqaz ji xwab
Tev dibin an dem ji bo Îsa sehab

Bar dikin ew diçne erdê Mekkete
Hem dikin Hecê ji bo xwe qismete

Paşî ew diçne Medînê bît'temam
Hezretî Îsa dibe çil sal îmam

Ehlê îmanê dikin Îsa qebûl
Hem di'emlin ew li ser şer'a Resûl

Zebta meydanê dikin ew muminan
Lew ji hemyan zortir in ehlê îman

Her çi îşê bighîje heddê kemal
Elbeta dighîje wî zîdd û zewal

Mewt dibe Îsa ji fanî dunyayê
Dê defin kin wî di nava Rewzeyê

Paşî derbêtin ji Mekkê ey bira
Dabetulerd ji Sefayê eşkera

Ew dide îslamê nî'met, kufrê xem
Lê belê nabin ji kes etfal û hem

Tev dibin qati' ji etfalan nîsa
Kêm dibe mehbet di nava meclisa

Paşî wê şems û qemer nabin 'eyan
Sê şev û sê roj dibe zulmet cehan

Lê nizanin mumin û hem muminat
Lê belê zanin heçî ehlê selat

Çunkî ew radbin ji bona ta'etê
Lew ku ewel ew dibînin 'îbretê

Paşî roj dertê ji nagah ew zeman
Lê ji mexrib têtê nîva asîman

Ew ji nêvî dizvire wek rakiban
Hem diçe ava di babê taîban

Paşî car din ew dike j'meşriq tulû'
Lê qebûl nabe êdî tewbe w rucû'

Carê dî peyda dibîtin yek dûman
Çil şev û çil roj dibe zulmet cehan

Hem li ser îslam û hem ehlê kufar
Tarî û zulmet dibe leyl û nehar

Wê demê serxweş dibin ehlê zelal
Kafir û muşrik, le'înê dînbetal

Hem dibin xeste, zukam ehlê îman
Pir diçin axir şivan û kariwan

Êdî nakin rexbeta 'ilmê 'Elîm
Radibit yazî ji Qur'ana Kerîm

Wê demê ef'alê mumin, muminat
Bid'et û fisq û fesadî,seyiat

Aşîkare dê bibe fisq û fucûr
Nîşanê yewm–el qîyamet bin zuhûr

'Îdê qurban 'erefe cum'e welê
Îbtîda roja qîyamet ew belê

Pif dike Sûrê melaîk Israîl
Lew bi wî terzê dike ferman Celîl

Lewra ew xelkê dike agah temam
Da bizanin bû qerîb yewm–el qîyam

Lê ji ew paş xelkê 'alem xas û 'am
Wî halî derbaz dikin heft sal temam

Carê dî ferman dike Rebbê Celîl
–Pif ke Sûrê tu bi quwwet Israfîl

Pif dike Sûrê bi quwwet wê demê
Deng–sedaya wê dikefte 'alemê

Hem dilerzin deşt û wadî hem cîbal
Can didin pêkve nîsa û hem rîcal

Hem ji xewfa sûra Rebbê muste'an
Hilweşin cumle felek heft asîman

Hem ji sewta wê ji mexrib ta bi şerq
Serteser dunya dibe fîlhal du şeq

Namîne sax kes ji xeyrê Ezraîl
Paşê gazî wî dike Rebbê Celîl:

–Êdî kes maye, bide min tu cewab?
Ew dibê: –Wel'lahu e'lem bîs'sewab,

–Heyy û baqî her tu yî ya padîşah
Her ji mexlûq ez tenê mam ya Îlah!

Rebbê 'alem ew demê ferman dike
Ew diçe E'rafê can teslîm dike

Can dike teslîm bi zarî ew melek
Dengê ne'ra wî diçe ta neh felek

Sax bûna ger îns û cin, wehş û tuyûr
Wê bidana can temamî bê qusûr

Çun ji dunya maye ta çil sal xerab
Lê belê radbe ji ser miryan 'ezab

Dunya çil sala dibe xalî ji bin
Jê diçin teyr û tuyûr hem îns û cin

Hem digel hindî di mexlûqê Xuda
Tev dibin an dem ji dunyayê cuda

Wê demê dunya dimîne bê nîda
Ker dibe bê deng û bê sewt û seda

Paşî hingê xaliqê 'erşê mezin
Ew dike pirsê ji xelkê îns û cin

Wê demê têtin ji bal wî da xîtab
Kes nikare qet bide Xaliq cewab

Wê demê Xaliq dike pirsê ji wan:
–Kanê hindî şahê sahibxan û man?

–Kanê ê "Dinya ji bona min" digot?
"Burc û eywan, milk û mal bo min" digot?

–Kanê ew xelkê di hindî zalîmûn?
Kanê ew xelkê di hindî kabîrûn?

Kanê ê her dem dikir meşya mereh?
Kanê ew şahê li ser texta fereh?

Ehlê qebran tev di xew da şeyx û şab
Kes tunîne ku bide Xaliq cewab

Ew dibe şahid ji bona xwe, dibê:
–Xeyrê min kes nîne sahibmulk, dibê:

"El mulku lîl'lah–îl wahîd–îl qehhar"
Sani'ê şems û qemer, leyl û nehar

Rebbê 'alem piştî çil salan temam
Emr û îrade dike da bin qîyam

Ewela îhya dike ew Isrefîl:
–Pif ke Sûrê tu bi fermana Celîl

Pif dike Sûrê û radbe Cebraîl
Hem Mikaîl radibe hem Ezraîl

Derdikeftin ruh ji Sûrê têne xwar
Têne qebran ew bi emrê Girdîgar

Qet ruhek naçe di şûna rûhekî
Emrê Rebbê wan tunîne, ya zekî

Paşî wê Xaliq dibêje Cebraîl
Hem Mikaîl, Israfîl û Ezraîl:

–Hûn herin bînin ji nava Cenetê
Çar 'elem, hespek û taca ruf'etê

–Hûn herin bidne Resûlê ba sefa
Wî hebîbê min Muhemmedmustefa

Wê demê ew radibin her çar melek
Jê re tînin hespek û tac û gemek

Hem lîbasê cennetê hem çar 'elem
Wê demê hiltê ji şewqa wan zulem

Tevdidin dunyayê ew ta şerq û xerb
Nabînin ew, tên dikin zarî ji Reb

Ew dikin zarî dibêjin: –Ya Îlah
Naxuyê ew Rewdeya 'alîpenah

–Dûz bûye dunya seraser behr û ber
Naxuyê qet yek 'elamet dar û ber

–Her ji xeybê tu dizanî ya kerîm
Kes tunîne qet ji xeyrî te 'elîm

Xaliqê 'alem dike ferman li wan:
–Hûn herin car din binêrin fî cehan

–Ew mekanê nûr bibîtin lê 'eyan
Her ew e Rewda hebîbê du cîhan

–Ba edeb erkan bibin ba Mustefa
Hem bikin hişyar selamen bîs'sefa

–Bêjin: "Rabe mehşerê, qûm ya Resû
Her çîya dê tu bixwazî ew qebû"

Dizvirin car din bi emrê muste'an
Ew dibînin nûr li ser Rewdê nîşan

Wê demê gazî dikin: –Ya Ehmeda
Rabe, gazî te dike barî Xweda

–Got "Bira bê mehşerê fexrê cîhan
Roja hîsabê ew e sedrê dîwan"

Hinga ew radbe bi daxê firqetê
Ew dibêje: –Ummetê û ummetê

–Hûn bidin çapûk ji ummet yek xeber
Her ew in bo min ji tişta mu'teber

Ew dibêjin: –Ya Resûlê muste'an
Raza ye ummet di erdê da nîhan

–Lê ji xeyrî te temamen şeyx û şab
Raza ne cumle milel tehtet'turab

–Lê ji bo te em şihandin ya îmam
Hem li te Xaliq dikir elfus'selam

–Rebbê 'alem go: "Bibêjin Ehmeda
Ew bira bêtin meqamê mehmûda"

–Xil'etê faxir ji bo te şand ewî
Tac û boraq tev ji bo te şand ewî

Ew dibê: –Çi b'kin ji Boraq hem ji Tac
Min di vê bo Ummeta xwe yek 'iac

Lê diçe secde dibê: –Ya Zelcelal,
Hem dibê, ya padîşahê layezal

–Tu bikî nazil ji nûra rehmetê
Hem bixufrînî ji bo min Ummetê

–Hêviya min her ew e ya padîşah
Ummeta min tu 'efû kî ya Îlah

Deng ji xeybê tê dibêje: "Ya Resûl
Wextê secdê nîne, tu qet la melûl

Rabe da em mehşerê qurmîş bikin
Cumle mexsûdê dilê te xweş bikin

Tu li nik min pir nebîyek ekber î
Hem ji cumle enbiyan mu'teber î

Tu ji bona min hebîb î her zeman
Îsmê te min xwendiye 'Lewlak' eyan"

Zû ji secdê radibe ew şehsuwar
Hem ji enya xwe turabê tîne xwar

Ew dibêje: –Ya kerîm û ya rehîm
Sahibê erd û sema 'erşê 'ezîm

–Ya Îlahî kan Ebubekrê Sedîq?
Hem 'Umer 'Usman Elî yarê heqîq?

Wê demê ew Xaliqê leyl û nehar
Sax dike fîlhal temam her çariyar

Radibin ew çariyarê ba sefa
Hinga têne cem Muhemmedmustefa

Ew bi hev pir şa dibin şadan dibin
Kêfxweş û mesrûr û hem xendan dibin

Paşê radbin cumle mexlûq serteser
Îns û cin, heywan, şeyatîn û kefer

Kafîrûn heşrê dibînin ew zeman
Tev dibin poşman li cumle enbiyan

Hem dibêjin: "Ew li heqqê bûn temam
Me dikir buhtan li wana her mudam

Êdî çû furset li me, wa hesreta!
Ah û ah sed ah û ah, wa firqeta!"

Radibin mexlûq temamî xas û 'am
Pir dikin siqlet li hevdu îzdîham

Hem ditirsin ew ji tirsan serteser
Têk didin çeşman bi bal 'erşê nezer

Nabe peyda her ji xelkê yek seda
Her bi îzna Heq dimînin bê nîda

Qet nenasin kes kesî ced, bab û da
Lewra çêdbin pir 'elametê Xweda

Hem ji esman tête xwarê roj û tav
Lê tunîne wê demê qetrek ji av

Tav dibe nêzîk bi qasê mîlikê
Lê belê germa wê mislê sêlikê

Pir ji germa wê dibînin zehmetê
Xwey didin cumle ji ber wê mihnetê

Xwey didin be'dek heta boxaz û sing
Lê ji sing be'dek heta çokan û ling

Hem jî be'dek pir diçe erdê heman
Mîqdarê mîlek di axê da rewan

Tên çikandin beyreqê peyxemberan
Hem li bin berhev dibin umetê wan

Ew Lîwaulhemd ji bona Ehmeda
Serîyek wê l'erd e yek l'erşê Xweda

Lê hene senceq ji bona wê 'eceb
Yek diçe şerqê û hem yek diçe xerb

Yek dibîtin dê li ser xelkê xeram
Lew dikin derbaz bi saya wê enam

Pir muzeyen dê bibîtin ew meqam
Ew bi miska ebyed e cumle temam

Kursiyan tînin li dorê datînin
Enbiya cumle li ser wan rûdinin

Serfîrazê enbiya ew Mustefa
Radibe ser mînberê ew pirsefa

Yek senayek ew dike fîlhal eda
Qet kesî nedye tu caran ew du'a

Muşkîlatê çar kîtaban hel dike
Şûbheta wana hemû îzhar dike

Xelqê heşrê tev diseknin îzdîham
Lê li pêşî ewlîya nebît'temam

Hem diseknin piştî wan da salîhûn
Piştî salîhan diseknin mumînûn

Piştî muminan diseknin zalîmûn
Hem li piştî wan diseknin kafîrûn

Hem diseknin piştî wan cumle melek
Mislê sûrê dor li wan digrin xelek

Nahêlin yek rah ji bo wê 'alemê
Şaş dimînin hindî îbnûademê

Her bi wê terzê diseknin xas û 'am
Kes xeber nade bê destûr yek kelam

Ya Îlahî tu li me kî rehmetê
Hem di wê rojê li me kî şefqetê

Hem digel Ehmed bikî heşrê nesîb
Da şefa'et ke li me ew, ya mûcîb

Kî selewatan bixwûne ba sefa
Dê bibînin ew Muhemmedmustefa

Ger ji cehnem hûn divên bibne xelas
Pir selewatan bidin îxwanê xas

BEŞ – VII

DASITANÊ
HUZÛRÊ CEHENNEM

Wê demê qurmîş dibe dîwanê Heq
Hem ji bo heşrê dikin tenbîh li xelq

Yek munadî tê dike gazî w nîda
Tê ji wî sewtek bilind deng û seda

Ew dibê: Ya ehlê mehşer kar bibin
Hûn ji bo heşrê werin hazir bibin

Mexlûqat hazir dibin cumle temam
Îns û cin, heywan, şeyatîn, xas û 'am

Emrê Cibraîl dike Rebê celîl:
– Tu here pey cehnemê ya Cibreîl

Ehlê heşrê wê nîdayê seh dikin
Ew dilerzin e'zayê wan xewf dikin

Hem ditirsin cumle mexlûq serteser
Hem dikin çavan bi bal 'erşê nezer

Hem diçe Cibrîl bi fermana Qehar
Wê demê dighîje nik cehnem û nar

Ew dike gazî dibêje: Ya cehîm
Hatime pey te bi fermana Kerîm

Lê belê cehnem dibêje: Ya melek
Ez ditirsim pir bûye sûcim gelek

Hem ditirsim ku bide min ew 'ezab
Lewra kare xelkê têxe der 'ezab

Ta cehennem jî dike xewfa 'ezab
Ew ji nava wê tijî agir 'îqab

Lê çira em xewfê nakin ey heval?
Her ji ber qehra 'ezabê Zulcelal

Carê dî bo wê dibêje Cibreîl:
–Ya cehennem tu mebe îro zelîl

–Lewra gazî te dike barî Xweda
Wê bike daxil gunehkaran te da

Lê serî'en radibe cehnem heman
Lez dike ba mehşerê da ew rewan

Ema fîlhal seh dikîtin Mustefa
Zû Bîlal tîne dibê ew pirsefa:

–Tu bike gazî ji bona Ummetê
Ew bila bêne mekanê rahetê

–Lew niha têtin cehennem aşîkar
Zû berev ke da nebînin ew zirar

–Ew bila îro ji min qet dûr nebin
Da weku sêfîl û hem medxûl nebin

Hem Bîlal radbe dike gazî w nîda
Dighije nav cumle xelkê ew seda

Ew dibê: "Ya umeta Ehmed werin"
Şaş dimînin herçî xelkê kafir in

Umeta Ehmed hemî ew radibin
Têne bin Lîwaulhemd berhev dibin

Tu bikî ya Reb ji bona me nesîb
Ew Lîwaulhemd binê darê hebîb

Lê ji nagah tê cehennem pir 'ecîb
Ew dike carek hicûm xayet mûhîb

Wê demê cehnem dibê: –Ya muste'an
Te çira birçî kirim hewqa zeman?

–Ehlê cennet jê derîne ya Kerîm
Min bi ehlê min bike têr ya Rehîm

Nêçe zebanî digîjin wê heman
Da weku hêdî bibîtin ew rewan

Lê ji nageh narê cehnem tête xwoş
Ew dike carek ji destê wan xuroş

Hem ji tirsa wê dilerzin enbiya
Wê demê fîlhal dikevne ser ruya

Agirê alav ji wê zahir dibe
Erdê heşrê tev tijî agir dibe

Wextê bête nava xelkê 'alemê
"Kanê xelkê min?" dibêje wê demê

Êdî nabîtin li mexlûqan sitar
Cî tune da ew bibin pê da firar

Lew bi vî terzî dibînin cehnemê
"Nefsê wa nefsê" dibêjin wê demê

Hezretî Adem dibê: –Îro Habîl
Naxwazim hem Nûh û Şîs û hem Qabîl

–Hem ji te nefsê dixwazim ya Îlah
'Efû kî min tu bibî bo min penah

Nûh dibêje: –Naxwazim ez zuryetê
Ez dixwazim ya Îlahî rehmetê

Hem bi vî terzî dibêje ew Xelîl:
–Îro naxwazim ji te ez Îsmaîl

–Hem ji te îro dixwazim rehmetê
Min xelas kî tu ji nava zehmetê

Hezretî Mûsa dibêje: –Ya Kerîm
Îro naxwazim birader ya Rehîm

–Ez dixwazim min xilas kî ya metîn
Ger xwedansûc im, Îlah–el 'alemîn

Hezretî Îsa dibêje wê demê:
–Ez naxwazim ya Îlahî Meryemê

–Min bibexşîne bi wî îsmê kebîr
Tu bibe îro ji bo min destegîr

Wê demê wê ew Resûlê 'izzetê
Her ji Xaliq ew dixwaze ummetê

Hem dibêje: –Ya Îlahî ya Xuda
Min ji ummetê nekî îro cuda

–Al û eshabê di min ewlad welê
Tev fîda bin ew ji bo ummet belê

–Tu bikî def'ê cehennem ya Îlah
Dûr bikî wê vê demê ya padîşah

–Da bibin rahet niha ehlê hîsab
Hem bidin hîna sual û hem cewab

Hêstirê çavê di mumin, mumînat
Tîne Cibraîl dide fexrê cîhat

Hem dibêje: –Ya Resûlê ba sefa
Rabe werke cehnemê ya Mustefa

Radibe Ehmed serî'en wê demê
Werdike avê bi narê cehnemê

Nar dike fîlhal ji ber avê fîrar
Ta diçe 'erşê Xweda digre qerar

Ew disekne l' aliyê çepê heman
Hem ji xelkê dûr dibîtin ew zeman

Hem ji tirsa wê dibin mexlûq emîn
Hûn binêrin sun'ê Rebb–ul 'alemîn

Rohnikê çavan li dunyayê Celîl
Her dike teslîm ji boyî Cibreîl

Xef dikîtin bo hebîbê xwe Rehîm
Da bikit def'a cehennem û cehîm

Sahibek mislê wî daye me Xweda
Da bikin bona wî em xizmet eda

Daye nîşanê me wî rahê necat
Hûn ji bona wî bixwînin her selat

BEŞ – VIII

MEBHESU WED'–UL MÎZANÎ
WE Î'ANET–UL SEHABÎ

Tête danîn mîzana 'edlê zuhûr
Yek kefek wê zulmet e yek jî ji nûr

Weznê e'malan bi emrê layezal
Keyfiyeta wê dizane Zucelal

Hem dibîtin defterê xelkê hîsab
Dikşînin cumle gunah û hem sewab

Nade rê cehnem ku ew biçne cenan
Mislê xendeq ew di erdê da 'eyan

Hem dikin medda sîratê fewqe nar
Ew dişibhe mû bi mislê Zufeqar

Wê demê da ew Muhemmedmustefa
Ew dibêje çariyarê ba sefa:

–Hûn werin îro bibînin mihnetê
Zû bikin yardim ji bona ummetê

–Ey Sedîq rabe serî'en vê demê
Tu here ber dergehê wê cehnemê

–Hem li ber derge bike pir diqetê
Da neborînin zebanî umetê

–Xaliqê ’alem ji te pir razî ye
Ew ji sidqa te temamen razî ye

–Tu reca ke dê ji bona umetê
Belkî Xaliq dê li wan ke rehmetê

–Ger qebûl nabit du’a te ey sexî
Tu bike gazî ji bona min exî

–Ey xelîfe ba ’edalet ya ’Umer
Hez dike Xaliq ji ’edla te meger

–Tu bisekne ber Sîratê ya emîr
Hem ji Xaliq tu rica ke pir–kesîr

–Herçiyê barê ewî ku pir giran
Tu reca wî ke ji Rebê muste’an

–Ger tu jê ’aciz bimînî ya ’Umer
Gazî min ke hem bide çapuk xeber

–Ey xelîfe zî heya ’Usman were
Gotina te dê li cem Heq dibhure

–Tu li mîzanê bisekne ey sexî
Deftera xelkê bixwîne ya exî

–Deftera xêran bixwîne tu ’iyan
Deftera şeran bixwîne tu nihan

–’Eybê wana tu veşêre da nebin
Da di nav xelkê de ew riswa nebin

–Her çi qûlê tu veşêrî 'eybê wî
Rebbê 'alem nakitin riswa ewî

Her ew e xaliq û settarê 'uyûb
Her ew e raziq û xeffarê zunûb

–Ey Elî ente emîr–ul muminîn
Hûn herin îro bibin herdu mu'în

–Tu digel 'Usman herin vê xizmetê
Hûn bikin yardim ji bona umetê

–Hem gunahê kî bibîtin pir giran
Tu rica wî ke ji Rebê muste'an

–Belkî ku Xaliq 'efû ke wî heman
Wî di nav xelkê bike dilşadiman

–Pirsa te derbaz dibe tu Heyder î
Lewra tu eslanê şahê ekber î

–Ey Hesen û ey Huseynim hûn herin
Hûn di îmdada şehîdan zû werin

–Hem sehabê min herin hûn ecme'în
Hûn bikin yardim ji bo îxwanê dîn

–Ey Xedîce, Fatîme ey 'Aîşe
Cumle jin mane di fikr û endîşe

Hûn bikin yardim ji bona 'ewretan
Hem şefa'et kin ji bo wan hermetan

Her çi derbendê ku dê tirs lê hebî
Al û eshaban dişîne ew Nebî

Ew bixwe secde dibe an dem dibê:
"Ummetê wa ummetê, ya Reb" dibê

Ey Reşîd daîm bike şukrê Xweda
Ku bûyî umet ji bona Ehmeda

Hûn selatan her bixwînin ey bira
Da bibînin hûn Muhemmed eşkera

Ez bikim behsê ji kêşana mîzan
Guh bidin da ez beyan kim halê wan

BEŞ – IX

MEBHES–UL MÎZANÎ WE–L HEŞRÎ

Bibin guhdar ku ez bêjim
Temaşa kin bi qelb û can
Yekayek tev beyan kim ez
Bibînin hûn ’ecaîban

Eger însan eger heywan
Eger cin û eger şeytan
Temam sax bin bibin xweycan
Muheqeq ew dibin dîwan

Dema rabin ji nav qebrê
Temamê wan ji nav xebrê
Dibin berhev diçin heşrê
Hinik rakib hinik peyan

Ewan dajon bi bal Qudsê
Eger mumin eger ’asê
Ef’alê wan dikin pirsê
Eger ta’et eger ’isyan

Hinik digrîn hinik şa ne
Hinik fehş û we riswa ne
Dilerzin ew ji tirsa ne
Dibînin vî halê însan

Hinik ah û we hem axîn
Ji wan çêdbin gelek waxîn
Serê xwe l'kevira dêxin
Li kirnê xwe dibin poşman

Hinik saqî hinik aşiq
Hinik kazib hinik sadiq
Hinik fi'lê ewan laiq
Hinik şolê ewan tuxyan

Hinik cahil hinik alim
Hinik kotrûn hinik salim
Hinik mezlûm hinik zalim
Hinik qenc in hinik yeman

Hinik xeste hinik xweş in
Hinik yar û hinik boş in
Hinik bê dest û bê goş in
Hinik mêr in hinik jinan

Hinik şa ne hinik digrîn
Hinik zengîn hinik miskîn
Hinik mumin hinik bê dîn
Hinik mehzûn hinik xendan

Hinik muflis dibin îxrac
Hinik xeny û hinik muhtac
Hinik hule û digrin tac
Hinik melbûs hinik 'uryan

Hinik bê dil hinik bê çav
Hinik bê dest hinik bê gav
Hinik bin sî, hinik ber tav
Hinik pîs in hinik xûban

Hinik sîb û hinik deste
Bi zincîran hinik beste
Hinik sax in hinik xeste
Û digrîn ew ji bo derman

Hinik se'îd hinik şeqî
Hinik ummî hinik feqî
Hinik şarib hinik saqî
Hinik birçî hinik 'etşan

Hinik xesmê di xwe tînin
Digel de'wê pê re d'bînin
Temam xêran jê distînin
Hinik mehfûz hinik dîwan

Gelek an dem dibin faş e
Zebanî wan dikin kaş e
Li fi'lê xwe dibin şaş e
Li ber mîzanê sergerdan

Hinik an dem dibin şakir
Ku bên ew ber perê agir
Ji bo cennet dibin hazir
Ku bê newbet bikin dewran

Feqî ew roj hewalê te
Çewa be dê li halê te
Tunîne xêr 'emelê te
Meger îmdad bike îman

Welê rehma Xwedê zaf e
Sema, erd û heta Qaf e
"La teqnetû" dilek saf e
Umîdim rehmeta Rehman

INSTITUT KURDE de PARIS
BIBLIOTHEQUE

BEŞ – X

MEBHESU FÎ BEYANÎ
SIFÛF-ÎL MEXLÛQATÎ
YEWM-EL QIYAMETÎ

Guh bidin da ez bibêjim mebhesê
Da bizanin herçî ehlê meclisê

Ez bikim cumle ji bona we beyan
Kanê çend sef têne heşrê muminan

Ummeta cumle nebîyan yek sef e
Ummeta Ehmed bizanin deh sef e

Guh bidin wan deh sefê vê ummetê
Hem bibin hişyar ji xwabê xefletê

Ka bi çi terzî diçin cumle temam
Sef bi sef cumle beyan kim xas û 'am:

BEŞ – XI

EL SEF–UL
EWWELU MANÎ'–UL ZEKATÎ

Sefa ewel tête heşrê ya rîcal
Lê zikê wan pir mezin mislê cîbal

'Eqreb in tê da tijî dûpişk û mar
Bê hîsab in sed hezar in sed hezar

Mar û mûr tê da dilivin ey cuwan
Rast û çep da ew direvin bê eman

Yek munadî tê dike gazî heman
Wan dide zanîn bi xelkê ew zeman

Ew dike gazî di nav xelkê temam:
–Van zekat xwarin û hem malê heram

Elbeta ew qewmikî pir haris e
Lew ku îro ew di heşrê muflis e

BEŞ -XII

EL SEF-UL SANÎ
EHL-UL BEY'Î

Ew dema sefa didoyan tên 'iyan
Dev tijî agir tune dest û ziman

Wê demê gazî dikîtin yek delal:
–Van firotin mal bi hîle hem bi hal

–Wan kirin hîle di nav kod û şehîn
Kêm kirin dirhem li huqqe d'gel mêzîn

–Sond dixwarin "Me temam daye" bizan
Lew xera bûye li heşrê halê wan

De'wecî digrin li wan etraf û dor
Hem digel wan diçne dîwana li jor

Ew dibêjin: –Deyn û heq û qerdê me
Hûn bidin îro li me ew lazim e

Wê demê diçne dîwana kibriyar
Ew dîwana lê tune reşwet, riya

BEŞ - XIII

EL SEF-UL SALÎSU
ŞAHIDUZZORÎ

Sefa salis tê hemû e'malê şer
Cumle kor in bê ziman in sem'î-ker

Şahidî dane bîla heq wan heman
Ew dibûn şahid bi derew her zeman

Qet nedîbûn, wan digotin "me dîye"
Sond dixwarin wan dikir bêbextî ye

De'weçî tên û dibên: -Şahidê zûr
We çira heqê me kir an dem kusûr?

-Bê sebeb we kir li me ey bê edeb
Em dikin îro li we de'wa teleb

BEŞ –XIV

SEFA RABI' KATÎMUŞ'ŞEHADETÊÎ

Sefa çaran têne heşrê be'dehum
Vekirî ne dev temam ehlê curum

Mar û 'eqreb tên ji dev wan bê eman
Tête ser singê ewan lêv û ziman

Ev ew in hebû li nik wan şahidî
Wextê de'wayê digotin "Me nedî"

Heqê 'ebda lewra wan înkar kirin
Meyla zahir zanî wan sitar kirin

Xesmê wana tên dibên: –Ey bedfî'al
Werne em biçne dîwana Zulcelal

–We çira heqê di me înkar dikir?
Dîtina xwe we çira îzhar nekir

–Em herin dîwana Rebê muste'an
Em dikin îro li we de'wa giran

BEŞ – XV

EL SEF–UL XAMÎSU
EHL–UL ZÎNA

Sefa pênca tête heşrê ew zeman
Bîn dide cendek û cism û betnê wan

Hem dilefin ew li hev da mêr û jin
Mislê kelban wê demê riswa dibin

Van zina kirne li dinyayê nihan
Ew niha bûne di nav xelkê 'iyan

Mêrê wan tên û dibên: –Ey ehmeqan,
Wê demê fîlhal dikin de'wa giran

–Hûn di 'irzê me mudam xayin dibûn
Lew bi 'edla Xaliq hûn riswayî bûn

–Em dikin îro li we de'wek temam
Werne em biçne dîwana zu'ntîqam

BEŞ -XVI

EL SEF–UL SADÎSU
EL NEMMAMU
WE MUZ–ÎL CÎRANÎ

Sefa şeşa têne heşrê mislê ding
Lê tune qet'a ji bo wan dest û ling

Hem li ser sûret diçin rahîrewan
Xwîn ji çavê wan dibarin zahîran

Wan ji xelkê ra digotin pir xeber
Lew ku îro bûne riswa serteser

Hem şikênandin dilê xelkê w cîran
Ger bi aşîkar û ger mexfî w nîhan

Wan digotin her demê çêrê xebîs
Hem xeberdanê qebîh û nutqê pîs

Wan di mabeyna du merdan da nîfaq
Çêdkirin da ku bibîtin îftîraq

Pêsîrê wan de'weçî digrin heman
Muhletê nadin dixwazin ew ji wan

BEŞ - XVII

EL SEF-UL SABÎ'U
EHL-UL LE'BÎ

Sefa hefta tên hemû şeytanî yin
Rûreş û hem cism û kok û le'banî yin

Lêvdirêj in hem tune sertelyê wan
Hem diranê wan bi mislê qoçikan

Wan dikir her dem bi sazê rexbet e
Pîşeyê şeytan dikirne sun'et e

Sazê wana didne ber dev wê demê
Ta diçin dîwana Rebê 'alemê

BEŞ - XVIII

EL SEF–UL SAMÎNU
AKÎL–UL MAL–ÎL YETÎMÎ

Sefa heşta têne heşrê zahir e
Lê zikê wan tevde nar û agir e

Derdikeftin nar ji dev wana zuhûr
Ehlê heşrê jê direvin dûrîdûr

Yek dike gazî di wê wextê heman:
–Malê êtîman dixwarin wan ’eyan

–Wan kirin malê yetîman her telef
Lew bûye îro li wan agir elef

Hem dikin de’wa li wan eshabê mal
Ta diçin dîwana Rebê layezal

BEŞ – XIX

EL SEF–UL TASÎ'U
EHL–UL QETLÎ

Sefa nehan têne heşrê xas û 'am
Roviyê wan hildweşin erdê hemam

Tên zebanî digrin û wan kaş dikin
Wan di nav xelkê temamî fehş dikin

Wan bîla heqîn kirin însan qetil
Lew dibin îro li erdê em'a fitîl

De'weçî de'we dikin an dem li wan:
–We çira kirye bînaullah wêran?

–Heqê me îro bidin me ya rîcal
Werne em biçne dîwana Zulcelal

BEŞ - XX

EL SEF–UL 'AŞÎRU
EHL–UL SE'ADETÎ

Sefa dehan wexta têne mehşerê
Xerq dibin cumle di nava enwerê

Ber dikin hulle li boraqan suwar
Nûr li ser wechê ewana şûledar

Ehlê heşrê tev li wan seyran dikin
Hem ji bo tedbîrê wan heyran dikin

Yek munadî ew zeman tê wê derê
Wan dide zanîn bi xelkê mehşerê:

–Ev ew in cumle furûzan bît'temam
Hem sunet kirne eda wan subh û şam

Lê nîdayek tê ji bona wan heman:
–Hûn herin bibne bi bal cennet rewan

–Bo we nîne hem hîsab û hem 'ezab
Cenneta min her ji bona we meab

Ew diçin an dem bîla fikr û xiyal
Daxilê cennet dibin ew bê sual

Ew sefa diçne meqamê 'izetê
Xerq dibin cumle di nava ni'metê

Ya Îlahî tu bikî bo me nesîb
Hem bi hurmeta Muhemmed ya Hebîb

BEŞ - XXI

MEBHESU FÎ BEYAN-ÎL SUFÛF-ÎL TÎS'Î WE 'AQÎBETÎ EMRÎHÎM

Yek sefek derbas dibe ew bê 'ezab
Neh sefê wana dimînin ber hîsab

Çunkî ew her neh sefê ehlê 'usat
Jin ji mêra pirtir in ya mumînat

Lê ji her sefek çiqasan bê hîsab
Davêjin agir dibînin ew 'ezab

Nabînin ew qet Muhemmed wê demê
Bê şefa'et diçne narê cehnemê

Wan di dunya qet nekir sunnet eda
Lew ku ew nabînin mehbûbê Xweda

Ew dibînin pir di agir zehmetê
Axirê encam dikevne cennetê

Her çi mexlûqê dimînin wê demê
Tên zebanî wan dibin ber cehnemê

Hindî mexlûq nêzîkê dergah dibe
Hem Sidîq an dem bi wan ageh dibe

Çun ku Siddîq radibîte ber derî
Nahêle daxil bibe yek neferî

Pir zebanî tên bi mislê elçiyan
Top dikin xelkê bi derbê qamçiyan

Ew ji paş ve xelkê dajon bê eman
Lê ji paş ve nahêle Siddîq ewan

Axirî çare ku nabe ya exî
Pir muheyyer jî dimîne ew sexî

Nake zebtê ew dike carek nîda
Hem dike gazî dibê "Ya Ehmeda"

Hem 'Umer, 'Usman, Elî pir xizmetê
Ew dikin an dem ji bona ummetê

Ew jî bê îmkan dimînin ey bira
Tev dikin gazî bi carek eşkera

Gaziya wan çariyarê ba sefa
Ew dibêjin: –Ya Muhemmedmustefa

–Em dikin–nakin reca nabe qebûl
Umeta te çû ji dest me ya resûl

–Zû bike îmdad ji bo van mucriman
Umeta te çû helakê el eman!

Deng dibhîze ew Muhemmed ew zeman
Tac û hulle datîne erdê heman

Bê mudas radbe serî'en ew nebî
Hem peya û hem bi lez rahî dibî

Tac û boraqê ji bona wî dibin
Hem dibêjin: –Ya resûlê îns û cin

–Tu suwar be dê li Boraq vê demê
"Summe îzheb" tu bi alê cehnemê

Ew dibê: –Çi b'kim ji Boraq û ji Tac!
Min divê bo umeta xwe yek 'ilac

Ez dixwazim her ji Rebê 'izzetê
'Efwê ke îro ji bo min umetê

Têne cem wî enbiya cumle temam
Ew ji bo Ehmed dibêjin: –Ya îmam

–Serfiraz î tu îro hem serwer î
Hem li nik Xaliq gelek mu'teber î

–Hem xeberdanê kesî nabin qebûl
Îro wî daye te destûr ya resûl

–Hem tunîne kes ji xeyrê te selîm
Tu xelas ke me ji wî narê cehîm

Hem dibêjin: –Ya resûlê ba sefa
Tu şefa'et ke lena ya Mustefa

Ew ji bona wan dike pir şefqetê
Paşê ew diçne recaya umetê

Ew diçin secde bi efxan û girîn
Ew dibêjin: –Ya Îlah–el alemîn

–Ya kerîm û ya 'ezîm û ya rehîm
Umeta min tu bikî îro selîm

–Umeta min herçî navdar tê hebî
Tu ji ber wan ve Ebûbekir bibî

–Hem ji umetam heçî sahibxeter
Tu bişewtînî ji ber wan ve 'Umer

–Tu 'efû kî herçî rûreş, rûsiyah
Zûheya 'Usman bişewtîn ya Îlah

–Tu bişewtîne Elîyê min di nar
Umeta min tu bide min ya Xefar

–Hesenê min hem Huseynim ya Rehîm
Tu ji ber wan ve bişewtîn ya Kerîm

–Tu bişewtîne ji ber cumle jinan
Fatîmayê ya Îlahî muste'an

Al û eshab tev dikin gazî w nîda:
"Em dibin îro ji ber umet fîda

Tu meşewtîn umetê ya Reb ezad
Hem bikî îro tu sultanê me şad"

Çêdibe fî beynê umet ev seda
Ew dikin gazî dibên: –Ya Ehmeda

–Me cemala te nedî, wa hesreta!
Hem veqetyan em ji te, wa firqeta!

Hem dibêjin: –Ya Muhemmed ew zeman
Tu şefa'et ke ji bo me 'asiyan

Qetreyek têtin ji behra rehmetê
Ew dibarî ser cemî'ê umetê

Yek munadî tê dibêje: –Ya hebîb
Ser hilîne tu ji bo derdan tebîb

–Min di fanî d'gel te we'dek girtiye
Min di heqê te "Feterda" gotiye

–Hêviya te dê li nik min her qebûl
Umeta te min 'efû kir ya resûl

–Pir muzeyen bûye cenet ya îmam
Hûn werin daxil bibin îro temam

Hem ji secdê radibîtin Mustefa
Ew dibe mesrûr û xendan ba sefa

Ew dibêje: –Ya Bîlal an dem heman
Tu bike gazî di nav xelkê 'eyan

–Zû bike gazî cemî'ê umetê
Hem bide wan mizgînîya cenetê

Ew dike carek di nav xelkê nîda
Hem dibêje: –Ya umeta Ehmeda

–Hûn werin da em biçine cennetê
Lew gihîşte me nuzûla rehmetê

–Rebê 'alem ew 'efû kirne temam
Got: "Bila bêne cinanê xas û 'am"

Seh dikin fîlhalî mumin, muminat
Ku dibînin ew ji narê bûn necat

Kêfxweş û mesrûr dibin dilşadîman
Têne ber dûvê Pirê cumle 'iyan

Mislê berqa xatifî derbaz dibin
Mislê teyran fewcîfewc perwaz dibin

Umetê başqe dimînin der hîsab
Umeta Ehmed diçîtin bal meab

Seh dike Ridwanê cennet ev xeber:
"Tê Muhemmed hem digel umet" meger

Vedikin dergahê her heşt cenetan
Lê d'reşînin cewher û hem yaqûtan

Pir dixemlin hor û xilmanê di nav
Hem di biskê xwe didin misk û gulav

Nazik in ew pirşepal in nazenîn
Dîlber in ew sahibê nutqa şêrîn

Hem zirav in bejn û balayê elîf
Aşîna in mislê reyhana xefîf

Xalsiyah in dêmdur in ew dilnewaz
Meş dikin nav qesr û baxan ew bi nz

Wesfê husna wan bibêjim ez heman
Dê çi bêjim ez nizanim ya cuwan

Wesfê husna wan bikîtin yek zeban
Belkî dê derbaz bibîtin sed zeman

Radibin ew diçne pêşya umetê
Didne wanan hesp û tac û xil'etê

Hem didin wan heftê hulle qat bi qat
Ber dikin mumin temamê muminat

Kafir û muşrik dimînin wê demê
Ew dibin berbat di nav nar û xemê

Hem dibêjin: "Em jî ev umet bûna
Belkî em jî mislê wan rahet bûna

–Êdî çû firset ji me, wa hesreta!
Hem gihîşte me nedamet weyleta"

Wê demê mumin ku diçne cenetê
Xaliqê 'alem dide wan ni'metê

Hem dide wan koşk û baxan sade nûr
Heftê horî û we xilman sade nûr

Îsmê zewcê wan li enyê ey bira
Tev nivîsî ne bi nûrê eşkera

Cumle nûr in ew bixwe hor tacê nûr
Berq dide şûle ji wechan dûrê dûr

Muminan humbêz dikin cumle teba:
–Hûn sefa hatin, dibêjin merheba

–Merheba ey cinsê Adem merheba
Merheba ey xeyr e meqdem merheba

–Merheba ey umeta fexrê cîhan
Merheba ey layiqê baxê cînan

–Merheba ey deyfê mêhvan merheba
Merheba ey taze mêhvan merheba

–Merheba ey şahê bextê merheba
Merheba rûnê li textê merheba

–Em ji işqa te gelek bûn bê qirar
Tu li kû bûy, hindî me kir întîzar?

–Lê ji îro paş, di nava cennetê
Em dizanin em dibînin lezzetê

–Tu bike îro li textê xwe culûs
Em ji bo te tazebûk in hem ’urûs

Tev bi wê terzê di nava cenetê
Xaliqê ’alem dide wan ni’metê

Hem dibînin ew cemala Zulcelal
Ew cemala padîşahê layezal

Wê demê ew dê jibîr kin cennetê
Çunku zahf e lezzeta wê rûyetê

Dîtina Xaliq di nav heşt cennetan
Her ew e sertacê cumle ni’metan

Ya Îlahî tu ji bo me b’kî nesîb
Ew cemala pir muşerref ya Mûcîb

Hem ji bona da û baban ya Kerîm
Tu muyesser kî cemalê ya Rehîm

Ger dixwazin hûn cemala zu’ntîqam
Pir bibêjin esselat û wesselam

BEŞ - XXII

DASITANÊ FEQE REŞÎD 'ELA NEFSÎHÎ

Eya ey Feqiyê Sanî
Heta kengê bikî dewran?
Li wê darê tu mêhvan î
Diçî paşê dibî 'uryan

Diçî paşî di nêv erdê
Nikarî tu bi wê derdê
Dikêşî herr û hem berdê
Di wî wextî dibî poşman

Eya ey wa'izê we'zê
Xwe hişyar ke li vê lefzê
Me borandin bi vê terzê
Ji hed zêde gelek însan

Hezîndar in di nêv qebrê
Nivistî ne di nêv xebrê
Kirin terka evê qesrê
Vexwarin şerbeta mergan

Em jî wê şerbetê noş kin
Van dar û meskenan boş kin
Rakin dil qalibê xweş kin
Biçin ber meşyeta Rehman

Em in ’asî ji ef’alan
Çewa be dê li me halan?
Bi qeyd û hem bi exlalan
Çewa rûnin di nav nîran?

Çewa be dê di nêv nîran
Di nav nar û di nav qetran
Bişewtînî evan canan
Şev û rojan eya îxwan?

Şeqî her dem Feqî rabe
Heta subhê meke xwab e
Li dergahî bike tobe
Bixwîne Yasîn û Rehman

BEŞ – XXIII

XATÎMET-UL KÎTABÎ FÎ-L TEDERRU'Î

Min temam kir ev kîtab el hemdillah
Lê bi 'ewna Xaliqê rehman Îlah

Ya Îlahî ya Kerîm û ya 'Ezîm
Ya 'Elîm û ya Helîm û ya Rehîm

Xaliqê mexlûq tu yî ya Zelcelal
Raziqê merzûq tu yî ey bê zewal

Lê ji behran pirtir in sûc û xeta
Talibê rehma te me ya zel'eta

Hêvîdarê rehm û îhsana te me
Ger çiqasî ez xirab im, ê te me

Hatime dergahê te ez rûsiyah
Lê nizanim ez çi bêjim ya Îlah

Min di destan da tunîne yek sewab
Lê ji curman ez nemînim ber hîsab

Hem ji xêran pir feqîr im ya Xebîr
Recûkar im hatime ya destegîr

Min ji ber derge meke mehrûm û xwar
Hatime babê te emman ya Xefar

Tiştikî qenc min ji bo te naniye
Îlla min îman bi te her aniye

Yek hediyek min heye ez hatime
Talibê rehmê û xufrana te me

Ez dizanim hindik e ya Reb meded
Hêvîdar im tu qebûl kî ya Ehed

"Nemletun caet bî rîclîn mîn cerad"
Jê qebûl kir wî Suleymanê cewad

Lê ji kî zarî bikim ez ya Wehîd
Min ji xeyrî te tunîne kes umîd

Her umîda min tu yî nabim zelîl
Min bibexşîne, Muhemmed, ya Celîl

Hem 'efû kî cumle mumin, muminat
Hem cemî'ê muslimîn û muslîmat

Hûn eger derman dixwazin bin necat
Li Ebû Qasim bibêjin selewat

BEŞ – XXIV

DASITANA FEQE REŞÎD BE'DE-L XATÎMÎ LI 'UZR-ÎL TEQSÎRÎ

Ey Feqî tarîxê benda te tenan
Heqte'ala mexfîret ke fîl qîyam

Min nivîsî ev kîtab leyl û nehar
Lew ji bo îxwanê dîn ra yadîgar

Kî bi vê bendê bikîtin î'tîbar
Hem bike herçî ku nuqsan e sitar

Heqte'ala eybê wî mestûr bike
Hem di heşrê da ewî mesrûr bike

Min bi 'ewna Reb nivîsî ev kelam
Ber ruhê Ehmed selat û hem selam

Hem li cumle al û hem eshabê wî
Tabi'în, ensar û hem ehbabê wî

Hem ji umet razî bitin ew mû'în
Rehmet-ul'lahî 'eleyhîm ecme'în

Kî bixwîne fatîhe bo me ji can
Rebê 'alem wî bike ehlê îman.

"Xwedê ji we razî be, ku we fatîhe xwend, Ehmedê Qoxî jî bikin şirîkê xêrê".

"Temm–el herîr yewm–el îsneyn 23 cemazîyelaxir sene 1404 hicrî, 13 Adar sene 1399 romî, 26 Mart sene 1984 mîladî".

INSTITUT KURDE de PARIS
BIBLIOTHÈQUE

دا عفو کی جمله مؤمن مؤمنات ‖ هم جمیع مسلمین و مسلمات
مون اگر درمان دخوازن بن نجات ‖ لا بو القاسم ببیژن صلوات

داستانا فقه رشید بعد الخاتمة لعذر التقصیر

ای فقی تاریخ بندا ته تمام ‖ حق تعالی مغفرت که فی القیام
وعظ
من نقیسی اف کتاب لیل و نهار ‖ لوژ بو اخوانی دین را یادگار
کی بڤی بندی بکین اعتبار ‖ هم بکه هرچی کو نقصانه ستار
حق تعالی عیبی وی مستور بکه ‖ هم د حشری دا اوی مسرور بکه
من بعونا رب نقیسی اف کلام ‖ بر روحی احمد صلاة و هم سلام
هم جمله آل و هم اصحاب وی ‖ تابعین انصار و هم احباب وی
هم ژ امت راضی بتن او معین ‖ رحمة الله علیهم اجمعین
کی بخونه فاتحه بومه ژ جان ‖ رب عالم وی بکه اهل ایمان

خدی ژوی راضی به کو وی فاتحه خوند احمدی نورشی زیبکن شریک خیری

تم التحریر یوم الاثنین (۲۳ جمادی الآخر سنه ۱٤۰٤ هـ (۱۳ آذار سنه ۱۳۹۹ ر (۲٦ مارت سنه ۱۹۸٤ میلادیة

بشرطینی اقان جانان شثورروژان ایا اخوان رابه
شثی هر دم فی خنا صبحی مکه خوابه
لدرگامی بکه توبه بخونه یس و رحمن

خاتمة الكتاب في التضرع

من تمام کر اف کتاب الحمد لله | لی بعونا خالق رحمن اله
یا الهی یا کریم و یا عظیم | یا علیم و یا حلیم و یا رحیم
خالق مخلوق توی یا ذا الجلال | رازق مرزوق توی ای بی زوال
لی ژبحران پرترن سوج وخطا | طالب رحما تمه یا ذا العطا
هیثی دار رحم و احسانا تمه | گر جفاسی ازخرابم ای تمه
ها تمه درگاه ته ازروسیاه | لی نزانم ازچه بیژم یا اله
من د دستاندا تونینه یك ثواب | لی ژجرمان ازنیم بحساب
هم ژخیران پر فقیرم یا خبیر | رجکارم ها تمه یا دستگیر
من ژبر درگه مکه محروم وخوار | ها تمه باب ته امان یا غفار
نشتکی تنج من ژبوته نانیه | الامن ایمان بته هر آنیه
یك هدیك من نیه ازها تمه | طالب رحمی و غفرانا تمه
ازدزانم هندکه یارب مدد | سی دارم تو قبول کی یا احد
نملة جائت برجل من جراد | ژی قبول کروی سلیمانی جواد
لی ژکی زاری بکم ازیا وحید | من ژغیرته تونینه کس امید
دا امیدا من توی نابم ذلیل | من بجنشینه محمد یا جلیل

وِى دَمِى اَوْدِى ژِ بِيژَكُنْ جَنَّتِى — چُوْنْ كُرْ ژَا حُفَه لَذَّتَا وِى رُؤْيَتِى

دِ بِيْنَا خَالِقُ دِنَافُ هَشْتْ جَنَّتَانْ — هَرَاوَه سَرْتَاجْ جُمْلَه نِعْمَتَانْ

يَا اِلٰهِى تُو ژِ بُو مَه بِكِى نَصِيبْ — اَوْ جَمَالَا پُرْ مُشَرَّفْ يَا مُجِيبْ

هَمْ ژِ بُونَا دَاوُ بَابَانْ يَا كَرِيمْ — تُو مُيَسَّرْ كِى جَمَالِى يَا رَحِيمْ

گَرْ دِ خَوَازِنْ هُونْ جَمَالَا ذُو انْتِقَامْ — بِرْ بِيْژِنْ اَلصَّلَاةُ وَ السَّلَامْ

دَاسِتَانِ فقه رَشِيدْ عَلىٰ نفسه

اَيَا اَىْ فَقِيىِ ثَانِى حَتَا كِنگى بِكِى دَوْرَانْ
لِوِى دَارِى تُو مِهْمَانِى دِچِى پَاشِى دِبِى عُرْيَانْ
دِچِى پَاشِى دِنِيفْ اَرْضِى نِكَارِى تُو بِوِى دَرْدِى
بِكِيشِى حَسْرَه هَمْ بَرْدِى دِوِى وَقْتِى دِبِى پُوشْمَانْ
اَيَا اَىْ وَاعِظِ وَعْظِى خَوْ هِشْيَارْ كَه لِڤِى نَفْسِى
مَه بُورَانْدِنْ بِڤِى طَرْزِى ژِ حَدْ زِيدَه گَلَكْ اِنْسَانْ
حَزِنْدَارِنْ دِنِيفْ قَبْرِى نِشْتِينَه دِنِيفْ غَبْرِى
كُرِنْ تَرْكَا اَڤِى قَصْرِى ڤَخْوَارِنْ شَرْبَا مَرْگَانْ
اَمْ ژِى وِى شَرْبَتِى نُوشْ كِنْ ڤَانْ دَارُ وَمَسْكَنَانْ بُوشْ كِنْ
ژَاكِنْ دِلْ قَالِبِى خَوْشْ كِنْ بِچِنْ بَرْ مَشِيَّتَا رَحْمَانْ
اَمِنْ عَاصِى ژِ اَفْعَالَانْ جَوَابَه دِى لِمَه حَالَانْ
بِتَيْدُو هَمْ بَاغْلَالَانْ چِوَارُونِنْ دِنَافْ نِيرَانْ
چِوَابَه دِى دِنِيفْ نِيرَانْ دِنَافْ نَارُو دِنَافْ قَطْرَانْ

کافر و مشرک دبینن وی دمی   آو دبن بربات دناف نارو غمی
هم دبیژن ام ژی اف امت بونا   بلکی ام ژی مثل وان راحت بونا
ایدی چو فرصت ژمه واحسرتا   دم گبیشته مه ندامت و یلتا
وی دمی مؤمن کو دچنه جنتی   خالق عالم ددهٔ وان نعمتی
هم ددهٔ وان کوشک و باغان او تنور   حنتی حوری و وغلمان ساده نور
اسم زوجی وان لانی ای برا   تث نفیسینه بنوری اشکرا
جمله نورن او بخو حور تاج نور   برق ددهٔ شعله ژوجهان دور دور
مؤمنان همبیز دکن جمله تبا   هون صفا هاتن دبیژن مرحبا
مرحبا ای جنس آدم مرحبا   مرحبا ای خیر مقدم مرحبا
مرحبا ای امتا فخر جهان   مرحبا ای لایقی باغی جنان
مرحبا ای ضیف مهمان مرحبا   مرحبا ای تاژ مهمان مرحبا
مرحبا ای شاد بختی مرحب   مرحبا رونی لتختی مرحبا
ام ژ عشقا ته گلک بون بی قرار   دیکو بوی هندی مه کر انتظار
لی ژ ایرو باش دناڤا جنتی   ام دزانن ام دبینن لذتی
تو بکه ایرو لتختی خو جلوس   ام ژ بوته تان بکن هم عروس
تث بوی طرزی دناڤا جنتی   خالق عالم ددهٔ وان نعمتی
هم دبینن او جمالا ذو الجلال   او جمالا پادشاهی لایزال

(١ حنتی حوری) د حدیثا ترمذی ده: کی اهل جنتی اوه تو مشتی هزار خدمتکاری وی هنه و هنتی ودو ژنی وی هنه) دده ژنی دنیای نه هنتی حورینه. تاج ٥/٣٩٤ د حدیثا بخاری ده: ای کو پشتی هرکسی دچه جنتی ملکی وی ده جارا قسی دنیای یه...... ص ٤٣٥ تونا عمر رسالا ملکیه یه.

اودبیژه یا بلال آن دم همان　　تو بکه گازی دناڤ خلقی عیان

زو بکه گا ن جمیعی امتی　　ه   ه وان مزگینیا جنتی

اودکه جارك دناڤ خلقی ندا　　هم دبیژه یا امتا احمدا

هون ورن دا ام بچینه جنتی　　لژ بهیشته مه نزولا رحمتی

رب عالم ام عفو کرنه تمام　　گرت بلا بینه جنانی خاص و عام

سح دکن فی الحال مؤمن مؤمنات　　کو دبینن اوژ ناری بون نجات

کیفخوش و مسرور دبن دلشادمان　　تینه برزوڤ پری جمله عیان

مثل برقا خاطفی در باز دبن　　مثل طیران فوج فوج پروازدبن.

امتی باشقه دمینن در حساب　　امتا احمد دچیتن بال مآب

سح دکه رضوان جنت اڤ خبر　　تی محمد هم دگل امت مکر

قدکن درگاه هر هشت جنتان　　لیذ رشینن جوهر و هم یاقوتان

پر دخملن حور و غلمانی دناڤ　　هر دبسکی خوددن مسك و گلاڤ

نازکن او پرشپالن نازنین　　دلبرن او صاحبی نطقا شرین

هر زراڤن بژن و بالا بی الیف　　آشنان مثل ریحانا خفیف

خال سیاهن دیم دربن او دلنواز　　مش دکن ناڤ قصر و باغان او بناز

وصف حسنا وان بیژم از همان　　دی چه بیژم از نزانم یا جوان

وصف حسنا وان بکیتن یك زبان　　بلکی دی در باز ببیتن صد زمان

رادبن او دچنه پیشیا امتی　　دذنه وانان هسپ و تاج و خلعتی

هر ددن وان هنتی حله قات بقات　　بردکن مؤمن تمامی مؤمنات

هم دچن سجده بافغان وگرین   اَو دبیژه یا اله العالمین
یا کریم و یا عظیم و یا رحیم   امتا من تو بکی ایرو سلیم
امتا من هرچی نافداز بی هبی   تو ژبر وانقه ابو بکر ببی
هر ژ امتا م هچی صاحب خطر   تو بشوطینی ژبر وانقه عمر
تو عفو کی هرچی دورش روسیاه   ذوحیا عثمان بشوطین یا اله
تو بشوطینه علی من دنار   امتا من تو بده من یا غفار
حسن من هم حسینم یا رحیم   تو ژبر وانقه بشوطین یا کریم
تو بشوطینه ژبر جمله ژنان   فاطمای یا الهی مستعان
آل واصحاب تش دکن گازی ندا   آم دبن ایرو ژبر امت فدا
تو مه شوطین امتی یارب ازاد   هر بکی ایرو تو سلطان مه شاد
حی دبه فی بین امت آف صدا   او دکن گازی دبین یا احمدا
مه جمالا ته ندی واحسرتا   هم فتطیان آم ژته وافرقتا
هم دبیژن یا محمد او زمان   تو ششفاعتکه ژبو مه عاصیان
قطره یاک تیتن ژبحرا رحمتی   او دباری سر جمیع امتی
یک منادی بی دبیژد یاحبیب   سر هلینه تو ژبو دردان طبیب
من دفانی دگلته وعدلک ترتیه   من دحق ته «فترضی» گوتیه
سیفیا ته دی لبناک من هر قبول   امتا ته من عفو کر یا رسول
پر مزین بویه جنت یا امام   هون ورن داخل بین ایرو تمام
هم ژسجدی را دبیتن مصطفی   او دبه مسرور وخندان باصفا

آخرى جان كو نا به يا اخى   پر محيّر ژى دمينه او سخى
تا كه نسبطى اودكه جارك ندا   هم دكه گا زى دبى يا احمدا
هم عمر عثمان على پر خذمتى   او دكن آن دم ژ بونا امّتى
اوژى بى امكان دمينن اى برا   تك دكن گا زى بجارك اشكرا
گا زيا وان چار يارى با صفا   او دبيژن يا محمد مصطفى
ام دكن ناكن رجا نابه قبول   امّتا ته چو ژ دست مه يا رسول
ژو بكه امداد ژ بو ڤان مجرمان   امّتا ته چو هلاكى الامان
دنك دبهيزه او محمد او زمان   تاج و حله دا تينه ارضى همان
بى مدايتى رادبه سريعا او نبى   هم پيا ژهم بلز راهى دبى
تاج و بوراقى ژ بونا وى دبن   هم دبيژن يا رسولى انبوجن
تو سوار به دى لبوراقى دمى   ثمّ اذ سب تو بالى جهنمى
او دبى چنكم ژ بوراق و ژ تاج   من دفى بو امّتا خو يك علاج
از دخوازم هر ژ ربّ عزتى   عفو كه ايرو ژ بو من امّتى
تينه جم وى انبيا جمله تمام   اوژ بو احمد دبيژن يا امام
سرفرازى تو ابرو هم سرورى   هم لنك خالق گلك معتبرى
هم خبر دانى كسى نابن قبول   ايرو وى دايه ته دستور يا رسول
هم تو نينه كس ژ غير ته سليم   تو خلاص كه مه ژ وى نارى جحيم
هم دبيژن يا رسولى با صفا   تو شفاعت كه لنا يا مصطفى
اوژ بونا وان دكه پر شفقتى   يا شفى اودچنه رجا يا امّتى

يك منادى او زمانى وى درى	وان دددزانين خلقى محشرى
اڤ اون جمله قروضان بالتمام	هم سنت كرنه ادا وان صبح وشام
لى ندا يك نى ژبونا وان همان	هون هرن بنبه ببال جنت روان
بو وى نينه هم حساب وهم عذاب	جنتا من هر ژبونا وى مآب
اودچن آن دم بلا فكر وخيال	داخل جنت دبن او بى سؤال
اوصفا دچنه مقامى عزتى	غرق دبن جمله دناڤا نعمتى
يا الهى تو بكى بو مه نصيب	هم بحرمتا محمد يا مجيب

مبحث فى بيان الصنوف التسع وعاقبة امرهم

يك صنفك دزبانس دبه او بى عذاب	نه صنى وانا دمينن بر حساب
چونكى او هر نه صنى اهلى عصات	ژن ژ ميرا بر ترن يا مؤمنات
لى ژ هر صنفك چقاسان بى حسا	داڤژن آگر دبين او عذاب
نابين او قط محمد وى دمى	بى شفاعت دچنه نار جهنمى
وان د دنيا قط نكر سنت ادا	لو لو اونابين محبوب خدا
اودبين پر د آگر زحمتى	آخرى انجام دكفنه جنتى
هرچى مخلوقى دمينن وى دمى	تين زبانى وان دبن بر جهنمى
هندى مخلوق نيزكى دژگه دبه	هم صديق آن دم بوان آگه دبه
چون كو صديق را دبيته بردرى	نا هله داخل ببه يك نفرى
بر زبانى تين بشلى آخيان	تو بى دكن خلقى بضربى قامجيان
اوژ باشفه خلقى دا ژون بى امان	لى ژ پشفه ناهله صديق او ان

سازوا نادِ دنه برذف وِی دمی	تادِجن دیوانا ربّ عالمی

الصّنفُ الثّامن آكِلُ مالِ اليتيم

اِنَّ الَّذينَ يأكلونَ اموالَ اليتامى ظُلماً اِنّما يأكلونَ في بطونِهِم ناراً

صفا هشتا تینه حشری ظاهره	لی زکی وان تشده نارو آگره
دز دکفتی نار ژدف وانا ظهور	اهل حشری ژی ذرقین دور دور
یك دکه کا ژی دوی وقتی همان	مال ایتیمان دخوارن وان عیان
وان ذِرن مالی یتیمان هر تلف	لو بویه ایرو لوان آگر علف
هم دکن دعوا لوان اصحابی مال	تا دجن دیوانا رب لا یزال

الصّنفُ التّاسِعُ اهلُ القتل

ومن يقتل مؤمناً متعمداً فجزاؤه جهنم خالداً فيها وغضب الله عليه

صفا نهان تینه حشری خاص وعاما	زو فتی وان هلذ وشن ارضی هماز
تین زبانی دکرن و وان کاش دکن	وان دناف خلقی تمامی خنش دکن
وان بلا حقی کرن انسان قتیل	لو دبن ایرو لارض امعا فتیل
دعوه جی دعوه دکن آن دم لوان	وه چراکر یه بناء الله ویران
حقی مه ایرو بدن مه یا رجال	وزنه ام بجنه دیوانا ذو الجلال

الصّنفُ العاشرُ اهلُ السّعادة

صفا دهان وقتا تینه محشری	غرق دبن جمله دناڤا انوری
بن دکن حلّه لبوراقان سوار	نور بسر وجهی اوانا شعله دار
اهل حشری تف لوان سیران دکن	هم ژ بو تدبیروان حیران دکن

هم دلقن او لمقدا میروژن * مثل کلبان وی دمی رسوا دبن

قان ژ ناکرنه لدنیائی نهان * او نبا بونه دناف خلقی عیان

میری وان تین و دبین ای احمتان * وی دمی فی الحال دکن دعوا کران

هون د عرض مه مدام خائن دبون * له بعد لا خالق هون رسوائی بون

ام دکن ایرو لوه دعوك تمام * ورنه ام جینه دیوانا ذو انتقام

الصنف السادس النمام ومؤذی الجیران

هماز مشاء بنمیم عتل بعد ذلك زنیم .... بئس الاسم الفسوق بعد الایمان

صنف شش تینه حشری مثل دنك * لی تنه قطما ژ بو وان دست و لنگ

هم لسه صورت د چن زاد روان * خون ژ چاف وان دبارن ظاهران

وان ژ خلقی را دگوتن پر خبر * له گو ایرو بونه رسوا سر تسر

هم شکینا ندن دلی خلق و جیران * گر بآشکار و گر مخفی و نهان

وان دگوتن هر دمی چیری خبیث * هم خبر دانی تبیح و نطقی پیس

وان دما بینا دو مردان دا نفاق * چیدکرن داکو ببیتن افتراق

پیس وان دعود چی دکرن همان * مهلتی نادن دخوازن آو ژوان

الصنف السابع اهل اللعب واللهو

صنفا منتا تین هم شیطانین * ژ ورش د هم جشتم و کوك لعبانین

لیث د ژین هم تنه سر تلی وان * هم دوانی وان بنثالی تو چکان

وان دکر هر دم بسازی رغبته * پیشه شیطان دکرنه صنعته

الصنف الثالث شاهد الزور

والذين لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو مروا كراما

صنفا ثالث ژ حمو اعمالی شر	جمله كورن بی ژ مانن سمع كر
شاهدی دا نه بلا حق وان همان	او دبون شاهد بدر وهر زمان
قط ندی بون وان دگوتن مه دیه	سوند دخوارن وان ددزی بختیه
دعوه چی تین ودبین شاهدی زور	وی جرا حقی مه كر آن دم كسور
ژ سبب ودكر له ای بی ادب	ام دكن ابرولوه دعوا طلب

صنفا رابع كاتم الشهادة

ولا تكتموا الشهادة ومن يكتمها فانه آثم قلبه

صنفا چاران تینه حشری بعدهم	فكر بینه دف تمام اهلی جرم
ما رد عنرب تین ژدف وان بی امل	تینه سنك اوان لیف وزمان
اف اون هبو لنك وان شاهدی	دفت دعوای دگوتن مه ندی
حق عبد الورا وان انكار كرن	میلا ظاهر زانی وان ستار كرن
خصمی وانا تین دبین ای بد فعال	ورنه ام نجینه دیوانا ذوالجلال
وی جرا حقی دمه انكار دكر	دبینا خوه وی جرا اظهار نكر
ام هرن دیوانا رب مستعان	ام دكن ابرولوی دعوا گران

الصنف الخامس اهل الزنا

ولا تقربوا الزنا انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا

صنفا پنجا تیته حشری او زمان	ابن ددد جندك وجسم وبطن وان

الصنف الاول مانع الزكاة

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

سفا اول تیته حشری یا رجال	لی زکات وان برمزن مثل جبال
عقربن تیدا ئژی دوپشک و مار	بی حسابن صد هزارن صد هزار
مار و موز تیدا دلشن ای جوان	راست و چپ دا اود رقین بی امان
یک منادی تی دکه گازی همان	وان دده زانین بخلقی او زمان
او دکه گازی دناف خلقی تمام	قان زکاة خوارن و هم مالی حرام
البتا او قومکی برحارصه	لو کو ایرو دحشری مفلسه

الصنف الثانی اهل البیع

ان الذین یشترون بعهد الله وایمانهم ثمنا قلیلا اولئك لا خلاق لهم فی الآخرة

اود ما صفا ددویان تین عیان	دف تژی آگر تنه دست و زمان
وی دمی گازی دکیتن یک دلال	قان فروتن مال بحیله هم بحال
وان کرن حیله دناف کودوشهین	کیم کرن دژ حقه دگل میزین
سوند دخوارن مه تمام دایه بژان	لو خرابویه لحشری حال وان
دغورجی دگرن لوان اطراف و دور	هم دگل وان دچنه دیوانا لژور
اود بیژن دین و حق و قرض مه	هون بدن ایرو لمه او لازمه
وی دمی دچنه دیوانا کبریا	اود دیوانا لی تنه رشوت ربا

ـه وان . نیم و عذاب ژ دث وان ق . د ـ کسین کو اذیت دانه جیرانا ، دست و ننگ وان نینن
٦ ـ رباخورن ، سری وان لژرن نگو وان لژورن . ٧ ـ کسین کو کمی خلق کرنه لجم مز نان
جیقل دا رفقه شدا ندی نه . ٨ ـ کسین کو تمی خوه دتجبینن ، کرو لالن تشکی نهزانکن . ٩٠ ـ اصلاندت

هنك خضي دخويتن دگل دغوي پيرو ذبين
تمام خيران ژي دستينن هنك محفوظ هنك ديوان
گلك آن دم دبن فحشه زباني وان دكن كاشه
لبغلي خودبن شاشه لبرميزاني سرگردان
هنك آن دم دبن شاكر كو بين اوبر پري آگر
ژبو جنت دبن حاضر كو بي نوبت بكن دوران
فتي او روژ حوالي ته جوابه دي لحالي ته
تنيه خير عملي ته مگر امداد بكه ايمان
ولي رحما خدي زافه سما ارض وحتا قافه
لا تقنطوا دلك صافه اميدم رحمتا رحمان

مبحث في بيان صنوف المخلوقات يوم القيامة

كوم بدن دا از بيژم مبحثي | آز بكم جمله ژبونا ود بيان
امتا جمله نبيان يك صفه | كوم بدن وان ده صنفي في امتي
كا بجي طرزي دچن جمله تمام | دا بزانن هرچي اهلي مجلسي
كاني چند صنف تينه حشري مؤمنا | امتا احمد بزانن ده صفه
هم بين مشبار ژخوابي غفلتي | صنف بصنف جمله بيانم خاص وعام

(ده صنف) اف بيانا كو دفرده يه امر ئشت نها ينه نقل حديثا خطيب وابن مردويه روايت كرنه ده صنف امتي بيان كريه نبي عليه الصلاة والسلام طرزي ماني وي اوفه: امت دحشري دو دبه ده صنفا ۱- نسادين = لسورتي مميونانه . ۲- حرام خورن لسورتي وحشانه . ۳- حاكمي كو دحكم خو ده ظلم كرنه كوردبن لهف دچن تين ۴- عالمي كو عمر دگوتي وان نه وك هشن . زماني وان تي سرسنگ -

سەرخو لكتران دخن لكرنى خودبن پوشمان

منك ساقى منك عاشق منك كاذب منك صادق

منك فعلى اوان لائق منك شولى اوان طغيان

منك جاهز منك عالم منك كوتردم منك سالم

منك مظلوم منك ظالم منك تنجن منك يمان

منك خسته منك خوشن منك يارو منك بوشن

منك بى دست و بى گوشن منك ميرن منك ژنان

منك شانه منك دكرن منك زنگين منك مسكين (دينن)

منك مؤمن منك بى دين منك محزون منك خندان

منك مفلس دبن اخراج منك غنى و منك محتاج (تازى)

منك حله و دگرن تاج منك ملبوس منك عريان

منك بى ديل منك بى چاڤ منك بى دست منك بى گاڤ

منك بى سى منك بطاڤ منك پيسن منك خوبان(٢)

منك سيب و منك دسته بزنجيران منك بسته

منك ساغن منك خسته و دگرن اوزبو درمان

منك سعيد منك شقى منك امى منك فقى

منك شارب منك ساقى منك برجى منك عطشان

(آودوم) سقط، تام نقصان (بين، دوست وان نفه (بوشن) بى كسن (حله) خليات (سيب) نعيم (دسته) ها تيه قشنكرن (بسته) گريدايى (٢) خوبان : بدون و خيرين .

آئی خدیجه فاطمه آئی عائشه جمله ژن مانه د فکر و اندیشه
هون بکن یاردم ژبونا عورتان دم شفاعت کن ژبو وان حرمتان
هر حجی د زبندی کودی طرش لحبی آل اصحابان د شینه آو نبی
آو خجود سجده د به آن دم دبی امتی وا امتی یارب دبی
آئی رشید دائم بکه شکر خدا کو بوی امت ژبونا احمدا
هون صلاتان هر بخونن آئی برا دا ببینن هون محمد آشکرا
آز بکم نحثی ژکیشانا میزان گو بدن دا آز بیانکم حال وان

مبحث المیزان وا حشر

بین نه هنداز کو آز بیژم تماشا کن بقلب و جان
یکایک تف بیانکم آز ببینن هون عجائبان
اگر انسان اگر حیوان اگر جن و اگر شیطان
تمام صاغ بن ببن خرنی جان محقق او دبن دیوان
دمادبن ژناف قبری تمامی وان ژناف غبری
دبن برهف دجن حشری هنک راکب هنک پیان
او وان داژون ببال قدسی اگر مؤمن اگر عاصی
افعالی وان دکن برسی اگر طاعت اگر عصیان
هنک دگرین هنک شانه هنک نحش و وریسوانه
دلزین او ژطرسانه دبین فی حالی انسان
هنک او دوم آخن ژوان چیدبن کلک واخن

تو رجا که دی ژ بو نا امتی
بنکی خالق دی لوان که رحمتی

گر قبول نبت دعا ته ای سخی
تو بکه گازی ژ بو نا من اخی

ای خلیفه با عدالت یا عمر
حز دکه خالق ژ عدلا ته مکر

تو بسکنه بر صراطی یا امیر
هم ژ خالق تو رجا که بر کثیر

مرجبی بار اوی کو برگران
تو رجا وی که ژ رب مستعان

گر تو ژی عاجز بنی یا عمر
گازی من که هم بده چاپك خبر

ای خلیفه ذی حیا عثمان وره
گر تناته دی جلم حوض دبهره

تو لمیزانی بسکنه ای سخی
دنترا خلقی بخونه یا اخی

دنترا خیران بخونه تو عیان
دنترا شران بخونه تو نهان

عیب وانا تو تشیره دا نبن
دا دنا ف خلقی ده او رسوا نبن

مرحتولی تو تشیری عیب وی
رب عالم نا کتن رسوا اوی

مرا او دخالق و ستار عیوب
مرا او رازق و غفار ذنوب

یا علی انت امیر المؤمنین
هون هرن ایرو بین هر دو معین

تو دگل عثمان هرن ڤی خذمتی
هون بکن یاردم ژ بو نا امتی

دمگنا می کی ببیتن برگران
تو رجا وی که ژ رب مستعان

بلکی کو خالق عفو که وی همان
دی دنا ف خلقی بکه دل شادمان

برسا ته دربا ز دبه تو حیدری
لورا تو اصلانی شاهی اکبری

ای حسن و ای حسین هون هرن
هون دامدادا شهیدان زو ورن

هم صحابی من هرن هون اجمعین
هون بکن یاردم ژ بو اخوانی دین

رادبه أحمد سريعا وى دمى　　وزدكه آفى بنار جهنمى
نازدكه فى الحال ژبرآفى فراز　　تادچه عرش خدا دكى قرار
اودسكنه لاليى جى همان　　هم ژ خلقى دوزدبيتن او زمان
هم ژطرسا وى دبن مخلوق أمين　　هون بنه بن صنع رب العالمين
رهنكى چاقان لدنيا ى جليل　　هردكه تسليم ژبو ى جبرئيل
خف دبيتن بو حبيب خو رحيم　　دابكت دنفعا جهنم وجحيم
ساحبك مثل وى دايه مه خدا　　دابكن بونا وى آم خدمت ادا
دايه نيشانى مه وى راهى نجات　　هون ژبونا وى بخونن هر صلات

مبحث وضع الميزان واعانة الصحابة

تيته دانين ميزانا عدل ظهور　　ايك كناك وى ظلمته يك ژى ژنور
وزن اعمالان بامر لايزال　　كنيتا وى دزانه ذو الجلال
هم دبيتن دفترى خلقى حساب　　دكشينن جمله گناه وهم ثواب
نا دد رى جهنم كو اوجنه جنان　　مثل خندق اودا ارضى داتيان
هم دكن مدا صراطى فوق ناز　　او دشبهه مو بثل ذو الفقار
وى دمى داا ز محمد مصطفى　　او دبيژ چار يارى با صفا
هون ورن ايرو ببينن محنتى　　زو بكن يا زودم ژبونا امتى
اى تصديق رابه سريعا فى دمى　　نو هره برد ز گلهى وى جهنمى
هم لبرد زگه بكه پر دقتى　　دانبور بينن زبانى امتى
خالق عالم ژته پر راضيه　　او ژصدقاته تماما راضيه

لَوْبِتْ طَرْزِی دِبِینِنْ جَهْنَمِی　　تَفْنِی وَا نَفْنِی دِبِیژِنْ وِی دَمِی

حَضْرَتِ آدَمْ دِبِی اِیرُو هَابِیلْ　　نَا خُوزِمْ هَمْ نُوحْ وشِیثْ وهَمْ قَابِیلْ

هَرْ ژِتَه نَفْسِی دِخَوَازِمْ یَا اِلَهْ　　عَفْوکی مِنْ تُوبِی بُومِنْ پَنَاهْ

نُوحْ دِبِیژِه نَا خُوَازِمْ اَزْ ذُرِّیَتِی　　اَزْ دِخَوَازِمْ یَا اِلٰهِی رَحْمَتِی

هَمْ بِتْ طَرْزِی دِبِیژِه اَوْ خَلِیلْ　　اِیرُو نَاخَوَازِمْ ژِتَه اَزْ اِسْمَعِیلْ

هَمْ ژِتَه اِیرُو دِخَوَازِمْ رَحْمَتِی　　مِنْ خَلَاصْ کِی تُو ژْنَاقَا زَحْمَتِی

حَضْرَتِ مُوسٰی دِبِیژِه یَا کَرِیمْ　　اِیرُو نَاخَوَازِمْ بِرَادَرْ یَا رَحِیمْ

اَزْ دِخَوَازِمْ مِنْ خَلَاصْکَی یَا مَتِینْ　　گَرْ خُدَانْ سُوجِمْ اِلٰهَ الْعَالَمِینْ

حَضْرَتِ عِیسٰی دِبِیژِه وِی دَمِی　　اَزْ نَخَوَازِمْ یَا اِلٰهِی مَرْیَمِی

مِنْ بِبَخْشِینَه بِوِی اِسْمِ کَبِیرْ　　تُوبَه اِیرُو ژْبُومِنْ دَسْتَگِیرْ

وِی دَمِی وِی اَوْ رَسُولِ عِزَّتِی　　هَرْ ژِخَالِقْ اَوْ دِخَوَازَه اُمَّتِی

هَمْ دِبِیژِه یَا اِلٰهِی یَا خُدَا　　مِنْ ژْ اُمَّتِی نَکِی اِیرُو جُدَا

الْ وَ اَصْحَابِ دِمِنْ اَوْلَادْ وَلِی　　تَامْ فِدَا بِنْ اَوْ ژْبُو اُمَّتْ بَلِی

تُو بِکِی دَفْعَا جَهَنَّمْ یَا اِلٰهْ　　دُورْبِکِی وِی ژِی دَمِی یَا پَادِشَاهْ

دَا بِبِنْ رَاحَتْ نِهَا اَهْلِ حِسَابْ　　هَرْ بِلَا نْ حِینَا سُؤَالْ وهَمْ جَوَابْ

هِیسْتِرِی چَاقْ دِمُؤْمِنْ مُؤْمِنَاتْ　　تِینَه جِبْرَائِیلْ دِدَه فَخْرِ جِهَاتْ

هَمْ دِبِیژِه یَا رَسُولِ بَا صَفَا　　دَابَه وِرْکَه جَهَنَّمِی یَا مُصْطَفٰی

میری مؤمن وژنی مؤمن کو دو دنیا ی ده ژدنیا خدی گریانه جبرائیل علیه السلام هیستری وان تنت هلانیه ومحافظه ژبه وه د روژا قیامتی ده وی تنت

دوزاخکی ده تسلیم بهمه بکه علیه الصلاة والسلام وی برژینه سر جهنمی وی آگروی بفه یانی آگری کو ژجهنمی ادرتی هوم امتی دکه . اقی مسئله دررة الناصحین

نو را گا زی ته دکه باری خدا
وی بکه داخل گنهکاران ته دا

لی سیما را ذبه جهنم همان
از دکه با محشری دا اور روان

اما فی الحال شهید کیتن مصطفیٰ
زو بلال تینه دبی او پر صفا

تو بکه گا زی ز بونا امتی
او بلا بینه مکان راحتی

تو نها تیتن جهنم آشکار
زو بر فکه دا نبینن او ظرار

او بلا ابرو ز من قط دوز نبن
داود کو سبیل و هم مدخول نبن

هم بلال وا ذبه دکه گا زی و ندا
دگنهیزد نا ف جمله خلق او صدا

اودبی یا امتا احمد ورن
شاش دمینن هر چی خلق گاورن

امتا احمد همی اورا دبن
تینه بن لواء الحمد بر هش دبن

تو بکی یارب ز بونا مه نصیب
او لواء الحمد بن دا رحبیب

لی زنا گا دنی جهنم پر عجب
او دکه جارك هجوم غایت مهیب

وی دمی جهنم دبی یا مستعان
ته چا برچی کرم هنقا زمان

اهل جنت زی در ینه یا کریم
من با هل من بکه تیر با رحیم

نیچه زبانی دگیژن وی همان
دا ود کو هیدی بیتن او روان

لی زنگا دنا رجهنم تیته خوش
او دکه جارك ز دست وان خروش

هم ز نبسا وی د نزن انبیا
وی دمی فی الحال دکننه سر روپا

اگر الاف زوی ظاهر دبه
ارض حشری تش تزی آگر دبه

وقت بیته نا قا خلق عالمی
کانی خلق من دبیژو وی دمی

ایدی نا بیتن مخلوقان بشار
جی تنه دا او بین پیدا فراز

یا الٰهی تو لِلَه کِی رَحمتی — هَم دوی رُوژی لِلَه کِی شَفقتی
هَم دگَل احمد بکی حشری نصیب — دا شفاعت کَه لِلَه او یا مجیب
کِی صلواتان بخونه با صفا — دی ببینن او محمد مصطفی
کَو ژ جهنم هون دقین ببنه خلاص — پُر صلواتان بدن اخوانی خاص

داستان حضور جهنم

وی دمی قرمیش ژ دیوان حق — هم ژ بو حشری دکن تنبیه خلق
یک منادی دکه گازی و ندا — تی ژوی صوتک بلند دنگ و صدا
او دبی یا اهل محشر گازبین — هون ژ بو حشری ورن حاضر بین
مخلوقات حاضر دبن جمله تمام — انس و جن حیوان شیاطین خاص و عام
امر جبرائیل دکه رب جلیل — تو هره بی جهنمی یا جبرائیل
اهل حشری وی ندائی سح دکن — او دلرزن اعضاء وان خوف دکن
هم دترسن جمله مخلوق سر بسر — هم دکن چاقان ببال عرشی نظر
هم دچه جبرائیل بفرمانا قهار — وی دمی دگهیژتیک جهنم و نار
او دکه گازی دبیژی یا جحیم — ها تمه بی ته بفرمانا کریم
لی بلی جهنم دبیژی یا ملک — از دترسم پرتیه سوجم کلک
هم دترسم کو ببده من او عذاب — لو را کان خلق تیخه دز عذاب
تا جهنم زی دکه خوفا عذاب — او ژنا قا وی ترژی آگر عقاب
لی چرا أم خوف ناکن ای مقال — هر ژ بر قهرا عذاب ذو الجلال
جاردی بو وی دبیژی جبرائیل — یا جهنم تو ببه ایرو ذلیل

طاق دبه نیزیك بقاسی میلکی   لی بالی گزماوی مثلی سیلکی
برزگزماوی دبینن زحمتی   خوی ددن جمله ز برّوی تختی
خوی ددن بعضك حتا بوغا زوسینك   لی ز سنك بعضك حتا چوكان ولنك
هم ز بعضنك بردچه ارضی همان   مقداری میلك دآخی دا روان
تین چكاندن بنزی پیغمبران   دم لین برهنت دین امتی وان
او لواء الحمد ز بونا احمدا   سر تكی وی لاوض ینك لعرش خدا
لی هنه سنجق ز بونا دی عجب   یك دچه شرقی و دیك دچه غرب
یك دبیتن دی لسر خلق خرام   لودكن درباز بسایا وی انام
پرمزتن دی بیتن او مقام   او نبسكا ابینه جمله تمام
كرسیان بینن لدوزی دا تینن   انبیا جمله لسر وان رددین
سر فراز انبیا او مصطفى   زادبه سر منبری او پرصفا
یك ثنا یك او دكه فی الحال ادا   قط كسی نندیه توجاران او دعا
شكلی چا زنتابان حل دكه   شبهتا وانا حموا ظهار دكه
خلق حشری تك دسكن ازدحام   لی لیشی اولیانه بالتمام
هر دسكن پشتی واندا صالحون   پشتی صالحان دسكن مؤمنون
پشتی مؤمنان دسكن ظالمون   هم لیشتی وان دسكن كافرون
هر دسكن پشتی وان جمله ملك   مثل سوری دوزلوان دكن خلك
تا هین یك راد ز بو وی عالمی   شاش دمین هندی ابن آدمی
هر بوی ضرری دسكن خادوعا   كس خبر نا ده بی دستوزین كلام

دنگ ژغیبی تی د بیژه یا رسول ‖ تو وقت سجدی بینه تو قط لا ملول

رابه دا ام محشری قرموش بکن ‖ جمله مقصود دلی ته خوش بکن

تو لناك من پر نبیك اكبری ‖ هم ژجمله انبیان معتبری

تو ژبونا من حبیبی هر زمان ‖ اسم ته من خوندیه لولاك عیان

زو ژسجدی رادبه او شهسوار ‖ هم ژ انبیا خو ترا بی بینه خوار

اود بیژه یا كریم و یا رحیم ‖ صاحب ارض و سما عرشی عظیم

یا الهی كان ابوبكری صدیق ‖ هم عمر عثمان علی یاری حقیق

وی دمی او خالق لیل و نهار ‖ صاغ دكه فی الحال تمام هر چار یار

رادبن او چار یاری باصفا ‖ منگا بینه جم محمد مصطفی

او بهشتی پر شادبن شادان دبن ‖ كنخوش و مسرور و هم خندان دبن

پاشی رادبن جمله مخلوق سر تسر ‖ انس و جن حیوان شیاطین و كفر

كا دزون حشری د بینن او زمان ‖ تك دبن پوشمان جمله انبیان

هم د بیژن او حقی بون تمام ‖ مه دكر بهتان لوانا هر مدام

ایدی چو فرصت لمه واحسرتا ‖ اه و اه صد اه و اه وا فرقتا

رادبن مخلوق تمامی خاص و عام ‖ پر دكن سفلت لهقدو ازدحام

هم د ترسن او ژترسان سر تسر ‖ تیك ددن چشمان بیال عرشی نظر

تا به پیدا هر ژخلقی یك صدا ‖ هر بازنا حق د میننن بی ندا

قط نناسن كس كسی جذباب و دا ‖ لورا چیدبن پر غلا ماتی خدا

دم ژ اسمان تیته خواری روژطاش ‖ لی تبینه وی دمی قطرك ژ اف

هر ژ غیبی تو دزانی یا کریم — کس تو نینه قط ژ غیر ته علیم

خالق عالم دکه فرمان لوان — هون هرن جاردن بنیرن فی جهان

آو مکانی نوز ببینن لی عیان — هر آوه روضا حبیب دو جهان

باادب ارکان بین با مصطفی — هر بکن هشیار سلاما بالصفا

بیژن رابه محشری قم یا رسول — هر چیا دی تو بخوازی آو قبول

دزفرن جاردی بامر مستعان — آو دبینن نور لسر روضی نیشان

وی دمی گازی دکن یا احمدا — رابه گازی ته دکه باری خدا

گرت برابی محشری خز جهان — روژا حسابی آوه صدر دیوان

نکا آورا دبه بداغی فرقتی — آو دبیژه امتی و امتی

هون بدن چابک ژ امت یک خبر — هر اون بومن ژ تشتا معتبر

آو دبیژن یا رسول مستعان — رازانه امت د ارضی دا نهان

لی ژ غیر ته تماما شیخ و شاب — رازانه جمله ملل تحت التراب

لی ژ بو ته امشا ندن یا امام — هر لته خالق دکر الف السلام

رب عالم کو ببیژن احمدا — آو برا ببین مقامی محمودا

خلعتی فاخر ژ بو ته شاند آوی — تاج و بوراق تت ژ بو ته شاند آوی

آو دبی چه بکم ژ بوراق هر ژ تاج — من دفی بو امتا خو دیک علاج

لی دچه سجدی دبی یا ذا الجلال — هر دبی یا پادشاهی لا یزال

تو بکی نازل ژ نورا رحمتی — هر بفرینی ژ بو من امتی

هیشیا من هر اوه یا پادشاه — امتا من تو عفو کی یا اله

کانی ای دنیا ژ بونا من دگوت | برج وایوان ملک ومال بومن دگوت

کانی او خلق د هندی ظالمون | کانی او خلق د هندی کابرون

کانی ای هر دم د کرمشیا مرخ (مریخ) | کانی او شاهی لسر تختا فرح

اهل قبران تف دخودا شیخ وشاب (پیر و جوان) | کس نه نینه کو بده خالق جواب

او ده شاهد ژ بونا خو دبی | غیر من کس نینه صاحب ملک دبی

« الملك لله الواحد القهار » | صانع شمس وقمر لیل ونهار

رب عالم پشتی چل سالان تمام | امر واراده دکه دا بن قیام

اولا احیا دکه او اسرفیل | پفکه صوری تو بفرمانا جلیل

پفدکه صوری و را دبه جبرئیل | هم میکائیل رادبه هم عزرئیل

درد کفتن روح ژ صوری تینه خوار | تینه قبران او بامر دگار (خدو تعالی)

قط روحک ناچه د شونا روحکی | امر رب وان تینه یا زکی

پاش وی خالق د بیژد جبرئیل | هم میکائیل اسرفیل وعزرئیل

هون هرن بینن ژ ناقا جنتی | چار علم هسپک (ابرق) وتاجا رفعتی

هون هرن بدنه رسولی باصفا | وی حبیب من محمد مصطفی

وی دمی او را دبن هر چار ملک | ژ بره بینن هسپک وتاج وکمک

هم لباسی جنتی هم چار علم | وی دمی هلتی ژ شوقا وان ظلم

تف دبن دنیای او تا شرق وغرب | نا بینن او تین دکن زاری ژ رب

او دکن زاری د بیژن یا اله | نا خوی او روضه یا عالی پناه

دوز بویه دنیا سراسر حجر وبر | نا خوی قط یک علامت دار وبر

هم ژ صوتا وی ژ مغرب تا بشرق   سر تسر دنیا دبه فی الحال دوشق
نامینه ساغ کس ژ غیر عزرئیل   پاشی گا زی وی دکه رب جلیل
ایدی کس مایه بده من تو جواب   اودبی والله اعلم بالصواب
حی و باقی هر توی یا پادشاه   هر ژ مخلوق ازتنی مام یا إلٰه
رب عالم او دمی فرمان دکه   اودچه اعراف جان تسلیم دکه
جان دکه تسلیم بزاری او ملک   دنگ نمرا وی دچه تا نه فلک
ساغ بونا گر انس و جن وحش و طیور   وی بدا انا جان تماما بی قصور
چون ژ دنیا مایه تا چل سال خراب   لی بلی را دبه ژ سرمایان عذاب
دنیا چل سالا دبه خالی ژ بن   ژی دچن طیر و طیور هم انس و جن
هر دگل هندی دمخلوق خدا   تش دبن آن دم ژ دنیا بی جدا
وی دمی دنیا دمینه بی ندا   گر دبه بی دنگ و بی صوت و صدا
پاش هنگی خالق عرشی مزن   او دکه پرسی ژ خلق انس و جن
وی دمی تینن ژ بال وی دا خطاب   کس نکان قط بده خالق جواب
وی دمی خالق دکه پرسی ژوان   کانی هندی شاهی صاحب خان و مان

— گرا ندبه علامتی دما ژ بو قیامتی . نفخا ددوا نفخا صعق به یانی یا مری بی بد لیلا آیتا [ونفخ فی الصور فصعق من فی السموات ومن فی الارض الا من شاء الله] وی دمی مخلوق تف دمرن تشکی ساغ نامینه . دنیا چل سالی قالا دمینه . خدی تعالی دبیژه : [لمن الملك الیوم] کس تنه جواب بده خدی تعالی جوابا خوه دده دبیژه : [لله الواحد القهار] پاشی خدی تعالی بازنکی ژ بنی عرشی نا زل دکه وک منیا زلامایه . بی حنا دوا زده گازا آفی لسه ارضی بند دبه ، همی جسدان هیشین دبن وکی بقلا ، کو تکمیل دبن نفخا سسیا لی دکه کو نفخا بعثی یه یانی یا چونا ببال حشری فه . بآیتا [ثم نفخ فیه اخری فاذا هم قیام ینظرون] . کسین کو دبیژن نفخا صوری دو جاره وانا نفخا فزعی و نفخا صعق دکن یک . تفصیل ده روح المعانی ، ده یه

هم دبن خسته ژ کم اهل ایمان ... بر دچن آخر شفان وکاروان

ایدی ناکن رغبتا علم علیم ... را دبت یا زی ژ قرآنا کریم

وی دمی افضال مؤمن مؤمنات ... بدعت و فسق و فسادی سیئات

آشکارا دبه فسق و فجور ... نیشانی یوم القیامت بن ظهور

عید قربان عرفه جمعه ولی ... ابتدا روژا قیامت اوبلی

پف دکه صوری ملائک اسرافیل ... لو بوی طرزی دکه فرمان جلیل

لو را او خلق دکه آگاه تمام ... دا بزانن بو قریب یوم القیام

لی ژ او باش خلق عام خاص عام ... وی حالی د ربازدکن هفت سال تمام

جار دی فرمان دکه رب جلیل ... پنکه صوری تو بقوت اسرافیل

پف دکه صوری بقوت وی دمی ... دنگ صدایا وی دکته عالمی

هم دلرزن دشت و وادی هم جبال ... جان ددن پیکفه نسا و هم رجال

هم ژ خوفا صورا ربی مستعان ... هلوشن جمله فلک هفت آسمان

= بیست و چار ساعتا دورک تمام دبه . هم دا بژی ده ستیر دکه سالی چار کی لدورا قرصا روژی ستیرا خود تمام دکه . د آخر زمان دا دی حکم قرآنی ضعیف دبه کس پی عمل ناکه ، ارض دبه ولک انسانی سرخوش ژ دا ئیرا خوه دزیت یا ذنا الهی ستیارد کی دکشه نظام حرکت یومیه خرا دبه ، ژ مشرق با لی مغرب فه دزفره وی دمی روژ ژ مغرب فه طلوع دکه .

(بر دچن) الخ یعنی لو دانم لدر فه نه دخان بر توان تا تیر دکه و کی شفانا ژ کافانا و کاروانا .

(را دبت یا زی) الخ یعنی مصحفا نفت ساده دبن بی نفیسا نذن ، هم ژ سینگا قرآن خونا ژی دزنی کس نزانه ژ آز بژی جز نه . هر وی ژکی و مقام ژی ژ ارضی را بن حیرآلود حدیثا ده هیه . صحة الله ۸٤۷

(پف دکه صوری) الخ نفخا صوری دو جار و یا سی جاره ، دو مذهبن . فقیر ناظم لمذهب وان کسا مشتایه کو دبیژن سی جاره . نفخا اول نفخا فزعتیه یا نی یا ظرمی بدلیلا آیتا [ویوم ینفخ فی الصور ففزع من فی السموات ومن فی الأرض الا من شاء الله] ناظم مه اف نفخا اول =

هرچی ایشی بگهیژه حدّ کمال ‌‌ ‌ ‌ البتا دگهیژه وی ضدّ و زوال

موت دبه عیسی ژفانی دنیه ئی ‌ ‌ دی دفن کن وی دنا فارو‌ضه ئی

پاشی دربیتن ژمکی ای برا ‌ ‌ دابة الارض ژصفائی اشکرا

اودده اسلامی نعمت کفری شم ‌ ‌ لی بابی نابن ژکس اطفال هم

تث دبن قاطع ژاطفا لان نسا (زن) ‌ ‌ کیم دبه محبت دنا ڤا مجلسان

پاش وی شمس وقمر نابن عیان ‌ ‌ سی شث وسی روژ دبه ظلمت جهان

لی نزانن مؤمن وهم مؤمنات ‌ ‌ لی بابی زانن هچی اهل صلات

چونکی اوراد بن ژبونا طاعتی ‌ ‌ لو کو اول او دبین عبرتی

پاشی روژ دژتی ژناکاه او زمان ‌ ‌ لی ژمغرب تیته نیڤا آسمان

اوژ بنی دژ قره ولک راکبان ‌ ‌ هر دچه آڤا دباب تابان

پاشی جار دن اودکه ژمشرق طلوع ‌ ‌ لی قبول نابه ایدی توبه و رجوع

جاردی پیدا دبیتن یک دومان ‌ ‌ چل شث وچل روژ دبه ظلمت جهان

هم لسر اسلام دهم اهل کنار (ذنب) ‌ ‌ طاری وظلمت دبه لیل و نهار

وی دمی سرخوش دبن اهل ضلال ‌ ‌ کافر ومشرک لمینی دبن بطال

(ژصفا) یان ژمروه یان ژجولک مکی یان ژسدوم تو بازاری قوم لوطه کو ژ اختلاف روا حدیثا، دابة حیوانکی پژمر نه دنهیژه دعورا، نا ثیبت هرد و قونچ وی دوازده هزار گز نه بیره دار موسی علیه السلام هیه لی نمی مثلا نا دله وختیلا سلیمان علیه السلام هیه لی کافران نشین دله یانی علامتی ایمان وکفری دوجه وانده دده نیشاندان کو ژهث فرق دبن

(اهل صلات) یانی اهل شث میژا، تهجدا دکن کو صبحی نابین رادزین چند جارا وسا دبن وسبه تنه لورا قابی بیوشتا دریژ دبه دطرسن دچن جیا دبینن کو روژ ژمغرب فه درکت سبب درکتنا روژی ژ آلی مغرب فه چوا نو کتانا دبدیع الزمان دمثلا بیستی ده ژ بشتی شاتی تورتیه ۱ افه کره یا ارضی بجرکتا یومیه ژمغرب بالی مشرق فه دچه —

دَرْكَفِنْ يَاْجُوجْ وَمَاْجُوجْ اَوْ زَمَانْ
پُرْ دِكِيشِنْ زَحْمَتِيْ اَوْ مُؤْمِنَانْ
وِيْ دَمِيْ خَمِيْ لِسَرْ رَأْسِ حِمَارْ
پَاشِيْ تِيْنْ بَا حَضْرَتِ عِيسَىٰ تَمَامْ
تُوبِكَه اِيرُوْ ژْخَالِقْ اِلْتِمَاسْ
حَضْرَتِ عِيسَىٰ دِكَه آنْ دَمْ تِنَا
وَانْ ژْ دُنْيَايِ دِبَه اَوْ ذُوالْجَلَالْ
وِيْ دَمِيْ دُنْيَا دِبَه جَنَّتْ مِثَالْ
هَمْ دِنَاڤْ وَانْدَا بَرَكَتْ پُرْ دِبَه
هَمْ دِبِنْ اَصْحَابِ كَهْفْ اِيقَاظْ ژْخَوْ
بَاژْ دِكِنْ اَوْ دِچِنَه اَرْضِ مَكَّتَه
پَاشِيْ اَوْ دِچِنَه مَدِينِيْ بِالتَّمَامْ
اَهْلِ اِيمَانِيْ دِكِنْ عِيسَىٰ قَبُولْ
ضَبْطَا مِيدَانِيْ دِكِنْ اَوْ مُؤْمِنَانْ

دِيْ ڤَخُونْ آڤِيْ دِجْلَانِيْ جِهَانْ
تَا بِبِتِنْ پَيْدَا دِنَاڤْ وَانْ آڤْ وِنَانْ
نِيْتَادِيْ تَامْ دِبِيتِنْ صَدْ دِينَارْ
پُرْ دِكِنْ زَارِيْ دِبِيژِنْ يَا اِمَامْ
دَا بِبِنْ اَمْ دِيْ ژْڤِيْ خَطِيْ خَلَاصْ
تَا دِبِنْ يَاْجُوجْ وَمَاْجُوجْ وَزُونَنَا
آڤْ دِشُو اَرْضِيْ بِاَمْرِ لَا يَزَالْ
هَمْ ژْنِعْمَتْ نِيكِيْ هَمْ آڤَا زُلَالْ
كِيفْ وَصُحْبَتْ مَالْ وَدَوْلَتْ پُرْ دِبَه
تَڤْ دِبِنْ آنْ دَمْ ژْبُو عِيسَىٰ صِحَابْ
هَمْ دِكِنْ حَجِّيْ ژْبُو خُوه قِسْمَتَه
حَضْرَتِ عِيسَىٰ دِبَه چِلْ سَالْ اِمَامْ
هَمْ دِعَمْلِنْ اَوْ لِسَرْ شَرْعَا رَسُولْ
لَوْ ژْحَيَانْ زُوزْتِرِنْ اَهْلِ اِيمَانْ

(دركفن) الخ ژوحتا «دولت پردبه» هرنه بنت ژحديث مسلم الأخوتنا وی «لمرسر راس حمار» باب
گوشت سركوی، اونه وسایه، آنجاغ تیده دبیژ سركا جیتر دبه ژصد دیناری (یاجوج وماجوج)
دو طائفه ژترکانه دشکل ورنگ وان ده نه . ای کورتیه ، هنك ژوان پر دریژن ولك دارا خرمی هنك
پزکنكن ولك بهستی هنك کودوان ولك نعجيه ، رستنه گوتیه دیلاوی تنه . نهاية البداية ١/١٨٤
لنك دزکتنا وان خدی تعالی امر عیسی علیه السلام دكه كو مؤمنا دطوریت دده کا نقله بكه تاج ٣٥٦/٥ یانی مؤمنی تو
استنبول فتح کرینه . نهاية ١٦٣ انی ماپی ژی دبازاره دبیژن (اصحاب الكهف) هقال مهدی نه لی كو
مهدی امامتی تسليمی عیسی دکه تف دبن اتباع وی . غاية المواعظ ٨٧ . پیره حجی دکن . نهاية ١٧٧
(ضبطا میدانی دکن) لوژا یهمه مؤمنا دژمن نامینن هرکس دبه مؤمن کافر نامینن . (ضبطا مدینی نسخ

رب عالم دی لوان رحمی بکه | وی بلائی دی ژ ناڤ وان هنبکه
پر دکیشن تنگی مؤمن تمام | در دکنته حضرت مهدی امام
وی دمی مؤمن همو تابع دبن | او ژ رحما لایزال قانع دبن
لی لمیدانی دبیتن قیل و قال | شر دکن مؤمن دگل خلق دجال
نا هلن داخل ببه فی شهر شام | او دچه قدسی بلشکرقه تمام
پاشی عیسی دی ببه نازل همان | دی قتل کت وی لعینی بی ایمان
دی قتل کت عسکروی خاص و عام | گر یهودو گر جهودن والسلام
حضرت مهدی دبت آن دم وفات | دز قرن عیسی و مؤمن مؤمنات
تف دشامی دا دبن ننگا حصار | پاشی دی عالم دبیتن ننگزار

— مقدارکی وسازی دبینه پاشی دبیژه ازخدامه ، خدی تقا چاڤ وی وندا دکه ولسر اْنی وی کافر بی نفیساندن ، مسلمان تشتی زانن ، هرکسی کو ذره کی ایمانا وی هبه ژی دقطه هڤال وی تف یهودو مجوس و فلّه ، نه ونجم مشرکن» . علامتی درکتنا دجالی سی سالا غلا دبه سالا پاشی باران قطع نابی ، حیوان دمرن انسان بتسبیح وتحمید وتهلیل وتکبیرا دژین چواکو حدیثا ابن ماجه دبیژه ، زاد وطعامی کو دبینه دجال وی ژی وندا دکه ، لی کسی توبه تابع وی دو منه دبه چواکو حدیثا مسلم دبیژه . (در دکنته حضرت مهدی) اف دده زانین کو مهدی پشتی دجال درتی ، لی نه وسا یه آنجا مهدی ژ فتحا استنبول دزڤره شامی هی دجال درتی هردو بهڤره حربی دکن ، دجال دشامی ده مؤمنا حصار دکه ، فتنا وی دکفته همی بازارا غیر مکی و مدینی حتا عیسی علیه السلام نازل ببه . چواکو دحدیثا ده ثابته . (عیسی دی ببه نازل) وی نازل ببه لنک منارا سپی کو لمشرقی شامی یه - منارا جامعا مزن - دستی وی لسر بازک دو ملیاکتا یه دلوبی آڤ ژی دنقطن - وکی کو ژحمامی درکتبه - نفسا وی بگهیژه کیژانی کافر دمره نف وی ولک دبینا چاڤ وی دچه . حدیث مسلم تاج ٥/٣٠٢ کو دجال وی دبینه درڤه و دحله چو تدخون دآڤ ده دحله آگر نکژه وی بمرولی وی بکرژه کو هرکس ببینه ، عسکروی تف درڤن لی نا سیترن ، هی دار و بر اگ ژ تو مؤمنا دکن دبیژن تو یهودی لپشت مه نه ورن وان بکژن (آن دم) وی دمانی دمانو دجال و عسکروی تف بینه کشتن کا فرنا مینن لسر ارضی مهدی وفات دبه عیسی علیه السلام دگل مؤمنا لسر لمیژ دکن و وی دجامعا قدسی دا دفن دکن غایة المؤلف

تابع وبه کلک شیطان و جن — هرچي صورت حزبکه تبدیل دکن
او دزانه اسم خلق هرکسان — داو بابان اخت و اخوان هروسنا
هم اسم جد و عم و خال — کافر مشرك لعین بد فعال
گر نخوا زه میتا احیا بکه — جنکی تبدیل صورت مهیا دکه
هم لراستي جنتا دي یه عیان — آلي جب زي جهنما وي تو بزان
تابع خو داخل جنت دکه — حال اوه صاحب عذاب محنت دکه
اوکسي تابع نبه بو دي همین — مطلقا دا فیزه آگر او لعین
حال او دي جیته جنت اي برا — شادبه دگل حورو غلمان في اشتری
دزد بن خزنه لبر ملعوني کوز — هم دفاین او با مر رب زور
حق تعالی دي بد دي فرصتي — او زناف خلق هلینه راحتي
او بلا دي بیته سر اهل ایمان — میر دزن پیکنه برثنه مسجدان
دي بکن زاري د نفان هر نفان — هر بیزن یا الهي الامان

تیه دبیژه : قیامت رانه به حتا کو روم پټا به لاعماق یا ن لیا بيق - کو د و قصبه فه نیزی حلبی نه - عسکري مسلمانانو حربي بوا نره دبه ثلثك دوقه ثلثك دبه شهید ثلثك فتح دکه - یاد رونا روي دبه - حتا دچه استنبول دنیسه . باشي تینه شامي - زبو حربا دجال - عیو حرو سان دکن هر تو دبیني قیامت مېژی هانه کرن عیسی علیه السلام نازل دبه دجال دکوزه . لکو رحدیثا حذ یفه کو د بن زرنا فریبه ده یه سنه ۱۳۳ وحدیثا ابو نعیم وغیروی کو دفتا وی حدیثه ده یه سنه ۲۰ اف عسکري کو استنبول د سنینه عسکر مهدیه او سرو لك وانه .

د ردنته (خراساني) چوانو حدیثا ترمذي د بیژه . روایتك مشمزي وسایه چوا کو اماقضي نوتیه (اصفهان باژاري ایراني یه یا ي لاصفهاني قوتاوي زیلك دبه ، عسکروي بزدبه کورا نور هفتي

(د بیژه د ازخدي مه) حدیثا طبراني کو ابن کثیر د نهایتي د د نفیسه نقل د بیژه : دجال زینیرتي دزتي دعو حقي دکه دحربي ده غلبه حتا ي کو قاتي ديني اسلامي اظهار دکه خلق تابع وي دبن وزي حتي دکن باشي دبیژه از بیهره هرکسي عقلمندي قطن ==

زه ذکر کړم دې او د رسول معتبر ‖ مبحثا یوم القیام کړم مختصر
گوره اول دی د علامت بیان ‖ اشکاره دی هم بیشک تش نیشان
اول کافر دې کړي جنګي طلب ‖ مملکت دې کړي حتی شام و حلب
باشي اسلامي ښوانان زور تر بېشې ‖ شهر استنبول زوانا بستېنی
وي دمي بغمه دې کړي تالان و مال ‖ نوبه دار افغان دې کړي مې هات دجال
ترک دې کړي اسلام لوې مالي کنار ‖ او دې کړي جار دې بیا د شامي فرار
کافري دجال کوېږي او زمان ‖ زلزله پیدا دې بیشي في جهان
د دې ښتي ز خراسان ایران ‖ دي سوار به تام لارض اصفهان
چې فکي دې کوي او اهل یهود ‖ عسکر دي هغې هزارن زجهود
او دې بېژد از خدي مه او لعین ‖ کې به تابع د چه آګر همېن
او د چه شامي بلښکر زوړ زور ‖ دارج دې بې شغلان لره ملعوني کور

١٣٣ [illegible]

۱) او نع ز او نقه بني بر یا قیامتي وي دې ۱۰ علامت خوبا بېن، وان علامتان لکه زحدیثا مسلم اخښ : خروجا دجال . نزول عیسی . یاجوج[3] و ماجوج . خسفا مشرق[4] ، خسفا مغرب[5] خسف حجازي[6] ، د ختنی روزي زمغرب[7] ، دابة الارض[8] ، دخان[9] ، آتش کوز یمني د رت[10] تمامي انسانان مې حوم د که . اث تش د یك حدیثي ده نه . لکن ناظم مه د ه علامت وها بیانو کړي نه : حرب کافرا[1] . دجال[2] . مهدي[3] . عیسی علیه‌السلام . یاجوج[5] ماجوج . دابة الارض[6] ، روز د رکتي زمغرب[7] . دخان[8] . هلاتنا قرآني[9] . نفخا اول لصوري[10] . اث ها وي ناظم نجه لورا قانات علامتي مرني اما ه سه خسف ز علاماتي نجوکي چوا نو رحمة الله نفیسیه ۸۲۵ لکن د د علامتي کوبا کړنه نه د حدیثي ده نه ز حدیثا بر هغ کړه وي د ي حق وي کړ علاماتي مزر تش بیان که چواکوا شاعه بیان د که . آتي ماي اخن : خرابونا مدیني ، هدمانا نعمې ، هم تنا تا یکي روح مؤمنا تقا د ستبنه فیسکا فردمین . *(اول کافر د لن)* الخ اث بنیت و هر سبي بشت وي ترجمه نه بصورتي مختصر ز حدیث مسلم و د تا جو ده نفیسیه د ۲۸/۳

ذم دنيائي بكن ام آشكار　　هون تماشاكن ژ دل اي گوشدا

بژ ذم دنيا ملعون ابن نظمها

ژ نه قط دي اميذا نابه بشولي قنج آيا دنيا

(کس ژ دنیای نا غیضه هرکس ژبو دوسته داو نه دژنه)

ژ نه کس دي بغيض نابه بزانه قنج آيا دنيا

کسي عقلين ژ نه دورن　اوي زانا و مشهورن
قوي كرنه د وصد سورن　ژ طاعاتي آيا دنيا

کسي دگلته ببه يار ه　ددي وي ماش تيماره
دآخرد ادكي ناره　د حشري دا آيا دنيا

لدور هنكا دكي چرخي　د بيژي بوهنا برخي
گلك خلقان دبي آخي　دكي رسوا آيا دنيا

ژ بوچه تو هنان راذكي　لكي حب بي وي ونداكي
بكي يا زبي　وي شاذكي طمعكاري آيا دنيا

کسي بي عقل و مجنوني　دكري تو آوان تيني
بلعبان تو دخا بيني　دكي غافل آيا دنيا

مه خاين هون آيا اخوان　لوي هون قط مبن مهمان
اوي نه عهد ونه پيمان　زيان كاره آوه دنيا

فقي سيركه لدنياي　وفا تنه قط ژ وي ناي
ته ميلا خوه چرا داي　عجوز پيره آوه دنيا

تا نجی مفلس زقان بالی قبوز
کی بشرعی هر عملکه پر شرین
اولقین بووی دبیژن ای شباب
هم زبومه توبکی یارب نصیب
هون بنیرن فضل واحسانا عظیم
کرم دایه تحت الارض فی الشتا
ها قینی داکریه هینیک با صفا
ای لقولان فی ذکه هر رحمتی
ای رشید رابه زخو یا غفلتی
مثل دنیا ته زبو خوه کریه باز
تا نبوری تو زقانی ای اخی
کانی او خلق کرن هندی صفا
کانی او سلطان سلیمان پادشاه
کانی قهرمان رستم ابن زال
کانی صلصال کانی شاهی خاوری
کانی اسکندر کو دنیا سرتسر
کانی جمشید کانی جمجم ای بر
هم زبونا وی رسول انس وجن
تا زبووی زی نبو با فی همان

هم نجی محزون هم صاحب قصور
دی دقبری دا بیت بووی یقین
تو بکه خوابی دناف مه تا حساب
وان نجرمتا محمد یا مجیب
دی زبو قولان اوی رب رحیم
دا نبینن اذیت وهم زحمتا
دا نبینن اذیت وهم پرجفا
او قولی دا ثم زبونا خذ منی
دا نمینی تو دجبرو محنتی
آخری پوشمان بی هم شرمدار
صادق الاعمال تو نابی ای اخی
چون ز دنیای نه دبتن یک وفا
کانی فرعون کانی نمرود کانی شاه
کان علی مرتضی صاحب قتال
کانی او نوشیروان صاحب جری
قاف تا قافان دحکم وی بشر
کانی شداد جنت چیکر اشکرا
تشت دنیا تف زبووی چیکرن
فانیا دنیا زمه جمله عیان

جارِدی گازی دِکه ای دِلبرێ
جاردی گازی دِکه قنج سح بکه
هردما اوها دبیژه قبرنا
هنگا هاتن چند اصحاب باوفا
تیکدده گوتن یا رسول انس وجان
او حبیب پادشاهی کردگار
کی تصدق که ژبونا ذوالجلال
مازنکارن قطبکن بوی زبان
کی بخونه هر کلام ذوالجلال
دی منور بت صنت اسود برو
نو رسیده بت ژعمری ای شباب
او دبیژه بوته ای مردی ملیح
هر دماته از دخوندم یا زلام
پر بلا یا ازنها دوورکم ژته
ولک دیه هردم بخونی یا حبیبی
گر نزانی تو بخونی بالتمام
توحید و ذکری بکه تو رد ای دلال
تو ببیژی « لا اله الا الله »

وقت هاتی تو دِگل خود بێن نشین
فتنه مه ازنو محافظ پیدکه
بو روایت او ژ پیغمبر لنا
جم نبی الله محمد مصطفا
گازیا قبری بکه معنا بیان
جمله معنا کر تمامی آشکار
خبر و خوارن هم دراق و تشت و مال
افعلوا هذا مدایم مؤمنان
او دقبری دا دبت بوی مثال
بی مثاله او بجنی ماه رو ..
ژی بی بهنا عنبر و مسک و گلاب
او دقبری دا بازمانک فصیح
ایرو رونم از دگل ته تاقیام
هم دقبری دا بکم صحبت بته
دا دقبری دا ببت بوته رفیق
سورتی اخلاص بخونه یا زلام
اوژ بونا ته دبیتن ملک و مال
هر صلواتان بده محمد شاه

(تصدق) اخ بوبزان نحو فقط میژا . دانا تصدق ، خوندنا قرآنی ، تسبیحی بر ، یا دیژ تنا
ژ دروا و ژ خیانتی و ژ نادی و ژ بیشکی میژی ، مرن خلاص دکن ژ عذاب قبری . منبه افاضیه

کَه نِي او صاحِبِ تاجان دِ خپلِ اودِ نافِ گنجان

با طلس هم بدیبا جان نها عریان دِ خوړ لِي دا

فنِي او زنگ بِگر عبرت مچي تنسجه بکه صنعت آخ وخود

آخر ژي توبکي هجرت ژ دنیائي بچي و بیدا

داستان ابن نظیما میسکنت بر حال تدارك قبر

تو بشین اجران بیال قبرا خوه یه — مانزانی آخری مالا مه یه

گوتنه :، الْقَبْرُ صُنْدُوقُ الْعَمَلْ، — روژکی دی ته بشینه وی اجل

هون عمل تنج بشین قبرئ — او دبت بو وه زوادا آخرتی

نخشه قبری توبکی ائ یار یار — دی بکت نخشاته او لیل ونهار

روژ بنج جاران دکه بوته ندا — داخل غفلت بوی نابه صدا

روژکي گوت رسولي با صفا — شاه عالم او محمد مصطفی

گه زیا قبری فلان ابن فلان — قط نبه غافل تو هر دم من بزان

بژمنه في بطن من دا مشان وماز — کرم و عقرب صد هزاران صد هزار

جار دی گازی دکه بو ته برا — ظلمتم از تو بشینه من چرا

جار دی گازی دکه بو ته دلال — وقت مری نائی نافی من هشال

(کی زیا قبری) بیتی هاوی نفته رشید نقل کریه ام راست نهانته د حدیثاده لی امام غزالی د احیائ ده دو حدیث آنینه دومونوږده . مانی حدیثا او لا ئه : قبر زمیتی دبیژه : چ تشتی ته غرانده یه فی تو نزانی کو از مالا فتنی مه ازمالا ظلمتی مه از مالا وحده ومه از مالا کرما مه چ تشتی ته غرانده کو تو دمین نی =

= دربار دبوی ته نکلك دوابیش یك دوا باشی اغ اف حدیث ضعیفه . مانی حدیثا دی افه : میرت رودنی دنگ شرابا مثت دبهیزی کس بیره ته پیشه الا قبرا وی ، د بیژه : فی ته خوه ژ من ته با ریژ بیه ته حفظ خو نکر یه ژ ستیا من و بهتا منا بی و چشتا من و کرمی من که تو چ ژ من ته حاضر کریه . اف مرسله

لورا خدا ام دانه جهانه ‖ مطلق وى ژبو نه امتحانه

دا كشف ببن مجى گنهكار ‖ بى حجت نشولين د ناڤ نار

يا رب نكى تو نفس غافل ‖ مذخول مه بكى د نجرا عاقل

نومى بكه كيم ژ هر دو چشمان ‖ محفوظ مه بكى ژ جمله خشمان

اى دل خو مكه غافل جوابى ‖ هشيار تو ببه ژ بو حسابى

دا ستان فقه رشيد بحال خو

فق رابه حتى كنگى تو رازى ‖ دماك رابه بكه فكر و نيازى

د ناڤا خواب غفلت دا تو مايى ‖ بق طبعى تو غافل بو بى مايى

بكه ترك ژ چشمان خواب غفلت ‖ خو هشيار كه بورن وقت فرصت

ما قط ناكى لشان خلقان تو سيران ‖ مه بو راندن بالنان كو چو كروان

چو نه قبران و ناد ن كس جوابى ‖ نشتنه د ناڤ آخ و ترابى

ون اى دل تماشا قبرستانان ‖ ببن حال اڤان پيرو جوانا

(رازاى نه)

داستان بحال قبر ميگنت اين نقيبا

ژ بينى تو اڤان قبران چقاس انسان تيدانه
كانى او صاحب خيران حليم بونه د آخى دا
كانى او نازك و دلبر شرين صورت جنت اسمر
كانى جمشيد كانى قيصر چو نميشبون د ارضى دا
بنيژ وان كا بر كبران حالى شاكر شكران
بنيژ ڤان قارى قرآن چ ان مانه د خونى دا

سر المحشر

بسم الله الرحمن الرحيم

أوّل ساطرك بإسم الله ‖ بخشنك ام بكن ژ قدرة الله
قدرت وي پر نابت حسابه ‖ عاقل نگارن بكن كتابه
بي مثل و ظهير و وزير مكانه ‖ بي مانع معين جهات زمانه
بي اولاد و زوج و باب و دايه ‖ بي موت و مرن باقي خدايه
نورا او قديمه لا يزاله ‖ بي شبهه قديم ذو الجلاله
منزّه بزان ژ هر صفاتان ‖ هم او بريه ژ منهياتان
دايه مه صراط و هم طريقت ‖ با جمله علوم و هم شريعت
ام خالي نبن گلك ژ فكري ‖ دائم بكن ژ بو وي شكري
خلقا مه كريه ژ چار عناصر ‖ ژ آڤ و هواء و آخ و آگر
دايه مه رسولك با صداقت ‖ دا او بكتن بو مه شفاعت
رسول خداي انس و جانه ‖ مطلق او حبيب دو جهانه
او شاد لسر تخت مدينه ‖ گلك معجزه د ژ وي مه دينه
سيرا فلكا لنك وي گا قك ‖ نغرا ملكا ژ وي سلاقك
لورا خدا ام كرينه مخلوق ‖ رازق او ده ام كرينه مرزوق
دايه مه جمله نعيم و نعمت ‖ دا ام بكتن بو وي عبادت

K.L.